

Čtvrtá Mojžíšova

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, v stánku úmluvy, prvního dne měsíce druhého, léta druhého po vyjití jejich z země Egyptské, øka: ² Seètíte summu všeho množství synù Izraelských po èeledech jejich, a po domích otcù jejich, vedlé poètu jmen každého pohlaví mužského po hlavách jejich, ³ Od dvacítiletých a výše všechny, kteøíž by mohli jít k boji v Izraeli, seètíte je po houfích jejich, ty a Aron. ⁴ A bude s vámi z každého pokolení jeden muž, kterýž by pøední byl v domì otcù svých. ⁵ Tato pak jsou jména mužù, kteøíž stanou s vámi: Z pokolení Rubenova Elisur, syn Sedeurù; ⁶ Z Simeonova Salamiel, syn Surisaddai; ⁷ Z Judova Názon, syn Aminadabù; ⁸ Z Izacharova Natanael, syn Suar; ⁹ Z Zabulonova Eliab, syn Helonù; ¹⁰ Z synù Jozefových, z pokolení Efraimova Elisama, syn Amiudù; z Manassesova Gamaliel, syn Fadasurù; ¹¹ Z Beniaminova Abidan, syn Gedeonù; ¹² Z pokolení Dan Ahiezer, syn Amisaddai; ¹³ Z Asser Fegiel, syn Ochranù; ¹⁴ Z pokolení Gád Eliazaf, syn Duelù; ¹⁵ Z Neftalíмова Ahira, syn Enanù. ¹⁶ Ti jsou slovoutní z lidu, knížata pokolení otcù svých, ti jako hlavy tisícù Izraelských budou. ¹⁷ Vzal tedy Mojžíš a Aron muže ty, kteøíž jmenováni byli, ¹⁸ A shromáždili všechno množství prvního dne měsíce druhého, kteøíž pøiznávali se k rodùm svým po èeledech svých, po domích otcù svých, a vedlé poètu jmen, od dvacítiletých a výše po osobách svých. ¹⁹ Jakož byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi, tak seètl je na poušti Sinai. ²⁰ I bylo synù Rubena prvorozeného Izraelova, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, a podlé poètu jmen, po hlavách jejich,

všech pohlaví mužského, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji, ²¹ A naèteno jich z pokolení Rubenova ètyøidceti šest tisícù a pìt set. ²² Z synù Simeonových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, seètených jeho vedlé poètu jmen, po hlavách jejich, všech pohlaví mužského od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji, ²³ Naèteno jich z pokolení Simeonova padesáte devìt tisícù a tøi sta. ²⁴ Z synù Gádových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, podlé poètu jmen, od dvadčítiletých a výše, všech, kteříž mohli bojovati, ²⁵ Naèteno jich z pokolení Gádova ètyøidceti pìt tisícù, šest set a padesát. ²⁶ Z synù Judových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, vedlé poètu jmen, od dvadçítì let a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji, ²⁷ Naèteno jich z pokolení Judova sedmdesáte ètyøi tisíce a šest set. ²⁸ Z synù Izacharových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, podlé poètu jmen, od dvadçítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji, ²⁹ Naèteno jich z pokolení Izacharova padesáte ètyøi tisíce a ètyøi sta. ³⁰ Z synù Zabulonových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, podlé poètu jmen, od dvadçítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji, ³¹ Naèteno jich z pokolení Zabulonova padesáte sedm tisícù a ètyøi sta. ³² Z synù Jozefových, a nejprv, synù Efraimových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, podlé poètu jmen, od dvadçítiletých a výše, všech, kteříž mohli jíti k boji, ³³ Naèteno jich z pokolení Efraimova ètyøidceti tisíc a pìt set. ³⁴ Potom z synù Manassesových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, vedlé poètu jmen, od dvadçítiletých a výše, všech, kteříž vycházeli k boji, ³⁵ Naèteno jich z pokolení Manassesova tøidceti dva tisíce a dvì stì. ³⁶ Z synù Benjaminových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po

domích otcù jejich, vedlé poètu jmen, od dvadcítiletých a výše, všech, kteøíž mohli jíti do boje, ³⁷ Naèteno jich z pokolení Beniaminova tøidceti pìt tisícù a ètyøi sta. ³⁸ Z synù Dan, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, vedlé poètu jmen, od dvadcítiletých a výše, všech, kteøíž vycházeli k boji, ³⁹ Naèteno jich z pokolení Dan šedesáte dva tisíce a sedm set. ⁴⁰ Z synù Asser, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, vedlé poètu jmen, od dvadcítiletých a výše, všech, kteøíž mohli jíti na vojnu, ⁴¹ Naèteno jich z pokolení Asser ètyøidceti jeden tisícù a pìt set. ⁴² Z synù Neftalímových, rodiny jejich, po èeledech jejich, po domích otcù jejich, vedlé poètu jmen, od dvadcítiletých a výše, všech, kteøíž mohli jíti k boji, ⁴³ Naèteno jich z pokolení Neftalíмова padesáte tøi tisíce a ètyøi sta. ⁴⁴ Ten jest poèet těch, kteréž seètl Mojžíš a Aron a knížata Izraelská, dvanácte mužù, kteøíž byli vybráni po jednom z domù otcù svých. ⁴⁵ I bylo všech seètených synù Izraelských po domích otcù jejich, od dvadcítiletých a výše, všech, kteøíž mohli vycházeti k boji v Izraeli, ⁴⁶ Všech seètených bylo šestkrát sto tisíc, a tøi tisíce, pìt set a padesáte. ⁴⁷ Levítové pak vedlé pokolení otcù svých nejsou poèítáni mezi ni. ⁴⁸ Nebo byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁴⁹ Pokolení Levítského nebudeš poèítati, a nepøièteš jich k synùm Izraelským, ⁵⁰ Ale ustanovíš Levíty nad pøíbytkem svìdectví, a nade vším nádobím jeho, a nade všemi vícmi, kteréž pøináležejí k nìmu. Oni nositi budou pøíbytek i všecka nádoby jeho, oni pøisluhovati budou jemu, a vùkol pøíbytku klásti se budou. ⁵¹ Když se pak s místa bude míti hýbati pøíbytek, složí jej Levítové; a když se bude klásti pøíbytek, vyzdvihnou jej Levítové. Kdož by koli cizí pøistoupil, umøe. ⁵² I budou^s se klásti synové Izraelští, jeden každý v ležení svém, a jeden každý pod praporcem svým, a po houfích

svých. ⁵³ Levítové pak klásti se budou vůkol pøíbytku svídeckví, aby nepøišlo rozhnívání mé na shromáždění synů Izraelských; i budou Levítové držeti stráž u pøíbytku svídeckví. ⁵⁴ Uèinili tedy to synové Izraelští; všecko, jakž pøikázal Hospodin Mojžíšovi, tak uèinili.

2

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, øka: ² Synové Izraelští klásti se budou jeden každý pod korouhví svou, pøi praporci domu otců svých; vůkol stánku úmluvy opodál klásti se budou. ³ Tito pak rozbijí stany k východní stranì: Korouhev vojska Judova po houfích svých, a kníže synů Juda Názon, syn Aminadabùv, ⁴ A u vojštì jeho lidu seèteného sedmdesáte ètyøi tisíce a šest set. ⁵ Podlé niho pak položí se pokolení Izachar, a kníže synů Izachar Natanael, syn Suar, ⁶ A u vojštì jeho lidu seèteného padesáte ètyøi tisíce a ètyøi sta. ⁷ Pokolení Zabulon podlé nich, a kníže synů Zabulon Eliab, syn Helonùv, ⁸ A u vojštì jeho lidu seèteného padesáte sedm tisícù a ètyøi sta. ⁹ Summa všech seètených u vojštì Judovì sto osmdesáte šest tisícù a ètyøi sta, po houfích jejich. Ti napøed potáhnou. ¹⁰ Korouhev vojska Rubenova klásti se bude ku poledni po houfích svých, a kníže synů Ruben Elisur, syn Sedeurùv, ¹¹ A u vojštì jeho lidu seèteného ètyøidceti šest tisícù a pìt set. ¹² Podlé niho pak položí se pokolení Simeonovo, a kníže synů Simeon Salamiel, syn Surisaddai, ¹³ A u vojštì jeho lidu seèteného padesáte devìt tisícù a tøi sta. ¹⁴ Potom pokolení Gád, a kníže synů Gád Eliazaf, syn Ruelùv, ¹⁵ A u vojštì jeho lidu seèteného ètyøidceti pìt tisícù, šest set a padesáte. ¹⁶ Summa všech seètených u vojštì Rubenovì sto padesáte a jeden tisícù, ètyøi sta a padesáte, po houfích svých. A ti za prvními potáhnou. ¹⁷ Potom pùjde stánek úmluvy s vojskem

Levítu u prostøed všeho vojska. Jakýmž pořádkem klásti se budou, takovým potáhnou, každý v svém šiku pod korouhví svou. ¹⁸ Korouhev vojska Efraimova po houfích svých bude k západu, a kníže synù Efraimových Elisama, syn Amiudùv, ¹⁹ A u vojšti jeho lidu seèteného ètyøidceti tisíc a pìt set. ²⁰ Podlé niho pak položí se pokolení Manassesovo, a kníže synù Manassesových Gamaliel, syn Fadasurùv, ²¹ A u vojšti jeho lidu seèteného tøidceti dva tisíce a dvì stì. ²² Potom položí se pokolení Benjaminovo, a kníže synù Benjamin Abidan, syn Gedeonùv, ²³ A u vojšti jeho lidu seèteného tøidceti pìt tisícù a ètyøi sta. ²⁴ Summa všech seètených u vojšti Efraimovì sto osm tisícù a sto osob, po houfích jejich. A tito za druhými potáhnou. ²⁵ Korouhev vojska Dan bude k stranì pùlnoèní, po houfích svých, a kníže synù Dan Ahiezer, syn Amisaddai, ²⁶ A u vojšti jeho lidu seèteného šedesáte dva tisíce a sedm set. ²⁷ Podlé niho položí se pokolení Asser, a kníže Asser Fegiel, syn Ochranùv, ²⁸ A u vojšti jeho lidu seèteného ètyøidceti jeden tisíc a pìt set. ²⁹ Za nimi pokolení Neftalímovo, a kníže synù Neftalímových Ahira, syn Enanùv, ³⁰ A u vojšti jeho lidu seèteného padesáte tøi tisíce a ètyøi sta. ³¹ Summa všech seètených u vojšti Dan sto padesáte sedm tisícù a šest set. Oni nazad potáhnou pøi praporcích svých. ³² Ta jest summa synù Izraelských po domích otcù jejich, všech seètených v celém vojšti po houfích jejich, šestkrát sto tisícù, tøi tisíce, pìt set a padesáte. ³³ Levítové pak nejsou poèítáni mezi syny Izraelské, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ³⁴ I uèinili synové Izraelští všecko; jakž pøikázal Hospodin Mojžíšovi, tak rozbijeli stany pøi korouhvech svých, a tak táhli jeden každý po èeledech svých a po domích otcù svých.

3

¹ Tito jsou pøebìhové Aronovi a Mojžíšovi od toho dne, když mluvil Hospodin s Mojžíšem na hoøe Sinai. ² A tato jsou jména synù Aronových: Prvorozený Nádab, potom Abiu, Eleazar a Itamar. ³ Ta jsou jména synù Aronových, knìží pomazaných, jejichžto ruce naplnìny, aby úøad knìžství konali. ⁴ Umøel pak Nádab a Abiu pøed Hospodinem, když obìtovali cizí oheð pøed Hospodinem na poušti Sinai, a nemili synù. Protož konal úøad knìžský Eleazar a Itamar pøed tváøí Arona otce svého. ⁵ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁶ Rozkaž pøistoupati pokolení Léví, a postav je pøed Aronem knìzem, aby mu pøisluhovali, ⁷ A drželi stráž jeho, i stráž všeho množství pøed stánkem úmluvy k vykonávání služby pøíbytku, ⁸ Též aby ostøíhali všeho nádobí stánku úmluvy, a drželi stráž synù Izraelských a konali služby pøíbytku. ⁹ Dáš tedy Levíty Aronovi i synùm jeho; vlastní dáni jsou mu oni z synù Izraelských. ¹⁰ Arona pak a syny jeho pøedstavíš, aby ostøíhali knìžství svého; nebo pøistoupil-li by kdo cizí, umøe. ¹¹ I mluvil Hospodin Mojžíšovi, øka: ¹² Aj, já vzal jsem Levíty z prostøedku synù Izraelských na místo všelikého prvorozeného, kterèž otvírá život mezi syny Izraelskými. Protož moji budou Levítové. ¹³ Nebo mnì pøináleží všechno prvorozené. Od toho dne, když jsem pobil všechno prvorozené v zemi Egyptské, posvětil jsem sobì všeho prvorozeného v Izraeli od èlovíka až do hovada. Mnì bude: Já Hospodin. ¹⁴ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, øka: ¹⁵ Seøti syny Léví vedlé domù otcù jejich, po èeledech jejich, každého pohlaví mužského; zstáøí jednoho mìsíce a výše poèítati budeš je. ¹⁶ I seøtl je Mojžíš podlé øeèi Hospodinovy, jakž rozkázáno mu bylo. ¹⁷ I byli synové Léví ze jména tito: Gerson, Kahat a Merari. ¹⁸ Tato pak jsou jména synù Gersonových

po èeledech jejich: Lebni a Semei. ¹⁹ A synové Kahat po èeledech svých: Amram a Izar, Hebron a Uziel. ²⁰ Synové pak Merari po èeledech svých: Moholi a Musi. Ty jsou èeledi Lévi vedlé domù otcù svých. ²¹ Od Gersona èeled Lebnijská a èeled Semejská. Ty jsou èeledi Gersonovy. ²² A naèteno jich v poètu všech pohlaví mužského zstáóí jednoho mìsíce a výše sedm tisícù a pìt set. ²³ Èeledi Gersonovy za pøíbytkem klásti se budou k stranì západní. ²⁴ Kníže pak domu otce Gersonitských bude Eliazaf, syn Laelùv. ²⁵ A k opatrování synùm Gersonovým pøi stánku úmluvy náležeti bude pøíbytek i stánek, pøikrytí jeho i zastøení dveøí stánku úmluvy, ²⁶ A oèkovaté koltry k síni, i zavìšení dveøí síni, kteráž jest pøed pøíbytkem a pøi oltáøi vùkol, i provazové jeho ke všeliké potøebi jeho. ²⁷ Od Kahat pak pošla èeled Amramitská a èeled Izaritská, a èeled Hebronitská, a èeled Uzielitská. Ty jsou èeledi Kahat. ²⁸ V poètu všech pohlaví mužského zstáóí jednoho mìsíce a výše bylo osm tisícù a šest set, držících stráž pøi svatyni. ²⁹ Èeledi synù Kahat klásti se budou k stranì pøíbytku polední, ³⁰ A kníže domu otcovského v èeledech Kahat Elizafan, syn Uzielùv. ³¹ V jejich pak opatrování bude truhla, stùl, svícen, oltáøové a nádobí svatynì, jímž pøisluhovati budou, a opona i všecko, což pøináleží k ní. ³² Kníže pak nad knížaty Levítskými Eleazar, syn Arona kníže, ustavený nad nimi, kteøíž drží stráž pøi svatyni. ³³ Od Merari pak èeled Moholitská a èeled Musitská. Ty jsou èeledi Merari. ³⁴ A naèteno jich v poètu všech mužského pohlaví zstáóí jednoho mìsíce a výše šest tisícù a dvì stì. ³⁵ A kníže domu otcovského v èeledech Merari Suriel, syn Abichailùv. A ti klásti se budou k stranì pøíbytku pùlnoèní. ³⁶ Toto pak poruèeno k opatrování synùm Merari: Dsky pøíbytku a svlakové jeho, sloupové a podstavkové a všechna nádobí jeho i

všecka práce pøi nich, ³⁷ Tolikéz sloupové sínì vùkol i podstavkové jejich, kolíkové i provazové jejich. ³⁸ Položí se pak pøed pøibytkem po pøední stranì pøed stánkem úmluvy od východu slunce Mojžíš a Aron i synové jeho, držíce stráž pøi svatyni, stráž za syny Izraelské. Jiný pøistoupil-li by kdo, umøe. ³⁹ Všech seètených Levítù, kteréž seètl Mojžíš s Aronem vedlé poruèení Hospodina, po èeledech jejich, všech pohlaví mužského jednoho mìsíce zstáóí a výše dvamecítma tisícù. ⁴⁰ I øekl Hospodin k Mojžíšovi: Seèti všechny prvorozené mužského pohlaví mezi syny Izraelskými jednoho mìsíce zstáóí a výše, a seèti summu jmen jejich. ⁴¹ A vezmeš mi Levíty, (já jsem Hospodin), místo všech prvorozených mezi syny Izraelskými, i hovada Levítù místo všeho prvorozeného mezi hovady synù Izraelských. ⁴² Když pak seètl Mojžíš, jakož mu pøikázal Hospodin, všechny prvorozené mezi syny Izraelskými, ⁴³ Bylo všech prvorozených pohlaví mužského vedlé poètu jmen, jednoho mìsíce zstáóí a výše seètených jich, dvamecítma tisícù, dvì stì, sedmdesáte a tøí. ⁴⁴ A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁴⁵ Vezmi Levíty místo všech prvorozených z synù Izraelských, i hovada Levítù za hovada jejich; i budou moji Levítové: Já jsem Hospodin. ⁴⁶ K vyplacení pak tìch dvou set, sedmdesáti a tøí, kteøíž zbývají nad poèet Levítù z prvorozených synù Izraelských, ⁴⁷ Vezmeš pìt lotù z každé hlavy, (vedlé lotu svatynì bráti budeš, lot pak dvadce ti halèøù váží), ⁴⁸ A dáš ty peníze Aronovi a synùm jeho, výplatu tìch, kteøíž zbývají nad poèet jejich. ⁴⁹ Vzal tedy Mojžíš peníze výplaty od tìch, kteøíž zbývali, kromì tìch, kteréž vykoupili sebou Levítové, ⁵⁰ Od prvorozených synù Izraelských vzal penìz tisíc, tøí sta, šedesáte pìt lotù, vedlé lotu svatynì. ⁵¹ I dal ty peníze výplaty Aronovi a synùm jeho, podlé øeèi Hospodinovy, jakož byl pøikázal jemu Hospodin.

4

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, øka: ² Seèti summu synù Kahat z prostøedku synù Léví po èeledech jejich a po domích otcù jejich, ³ Od tøidcítiletých a výše až do padesátiletých, kteøíž by zpùsobní jsouce k boji, mohli práci vésti pøi stánku úmluvy. ⁴ Tato pak bude práce synù Kahat pøi stánku úmluvy svatynì svatých: ⁵ Když by se mila vojska hnouti s místa, pøijde Aron s syny svými a sejmou oponu zastøení, a pøikryjí ní truhlu svìdectví. ⁶ A na to dají pøikrytí z koží jezevèích, a pøistrou svrchu rouchem z samého postavce modrého, a provlekou sochory její. ⁷ Na stùl pak chlebù pøedložení prostrou roucho z postavce modrého, a dají na něj misy a kadidlnice a koflíky a pøikryvadla k pøikrývání; a chléb ustaviènì na nìm bude. ⁸ A prostrou na to roucho z èervce dvakrát barveného, a pøikryjí to pøistøením z koží jezevèích, a provlekou sochory jeho. ⁹ Vezmou také roucho z postavce modrého, a pøikryjí svícen svìtla a lampy jeho, i utìradla jeho, i nádoby k oharkùm jeho, a všechny nádoby k oleji jeho, jichž pøi nìm užívají. ¹⁰ A obvinou jej se všechnìmi nádobami jeho pøikrytím z koží jezevèích, a vloží na sochory. ¹¹ Na oltáø pak zlatý prostrou roucho z postavce modrého, a pøikryjí jej pøikrytím z koží jezevèích, a provlekou sochory. ¹² Vezmou i všechny nádoby k službì, jimiž pøisluhovali v svatyni, a zavinouce do roucha z postavce modrého, pøikryjí je pøikrytím z koží jezevèích, a vloží na sochory. ¹³ Vyprázdní i popel z oltáøe, a prostrou na něj roucho šarlatové. ¹⁴ A vloží svrchu všechno nádobí jeho, jímž pøisluhují na nìm, nádoby k uhlí, vidlièky, pometla, kotlíky a všechno nádobí oltáøe, a pøistrouce jej pøikrytím z koží jezevèích, uvlekou sochory jeho. ¹⁵ A když to vykoná Aron s syny svými, a pøikryje svatyni i všechna nádobí její, a již by se mila hýbati vojska,

tedy pøijdou synové Kahat, aby nesli; ale nedotknou se svatynì, aby nezemøeli. Ta jest práce synù Kahat pøi stánku úmluvy. ¹⁶ Eleazar pak, syn Arona knìze, peèovati bude o olej k svícení a kadidélkám vonnými vèicmi a obìt ustaviènou i o olej pomazání, svìøený sobì maje všecken pøibytek a všechny vèi, kteréž v nìm jsou, svatynì a nádoby její. ¹⁷ A mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, øka: ¹⁸ Hleítež, abyste nevyhladili pokolení èeledi Kahat z prostøedku Levítù. ¹⁹ Ale toto uèiníte jim, aby zachování byli a nezemøeli, když by pøistupovali k svatyni svatých: Aron a synové jeho pøijdouce, zøídí je, jednoho každého ku práci a bøemenu jeho. ²⁰ A onino nepøicházejte hledìti na vèi svaté, když zavinovány bývají, aby nezemøeli. ²¹ Mluvil opìt Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²² Seèti také syny Gersonovy po domích otcù jich a po èeledech jejich. ²³ Od tøidcítiletých a výše až do padesátiletých seèteš je, kteøíž by zpùsobní jsouce k boji, mohli konati službu pøi stánku úmluvy. ²⁴ Tato pak bude práce èeledí Gersonových v službì a nošení: ²⁵ Nositi budou kortýny pøibytku a stánek úmluvy s pøikrytím jeho, a pøikrytí z koží jezevìch, kteréž svrchu na nìm jest, a zastøení dveøí stánku úmluvy, ²⁶ A oèkovatè koltry sínì, a zastøení brány sínì, kteráž jest pøi stanu a pøi oltáøi vùkol, a provazy její, a všechny nádoby pøisluhování jejich, a èehožkoli užívají pøi službì své. ²⁷ Vedlé rozkazu Aronova a synù jeho konati budou všechny služby své synové Gersonovi pøi všech pracech svých, a pøi všech službách svých, a svìøíte jim k ostøíhání všecha bøemena jejich. ²⁸ Ta jest práce èeledí synù Gersonových v stánku úmluvy, a Itamar, syn Arona knìze, stráž nad nimi držeti bude. ²⁹ Syny také Merari po èeledech jejich a domích otcù jejich seèteš. ³⁰ Od tøidcítiletých a výše až do padesátiletých seèteš všechny, kteøíž by zpùsobní jsouce k boji, mohli konati

službu při stánku úmluvy. ³¹ Tato pak bude povinnost práce jejich, nad všechnu službu jejich při stánku úmluvy: Dsky přebytku a svlaky jeho, i sloupy s podstavky jeho nositi, ³² Sloupy také vůkol síni s podstavky jejich, kolíky a provazy jejich, se všechnimi potřebami, i se vším přisluhováním jejich. A ze jména vyetete nádoby svěřené jim k ostřhání. ³³ Ta bude práce èeledí synů Merari při všech službách jejich při stánku úmluvy, pod správou Itamara, syna Arona kníze. ³⁴ I sešel Mojžíš s Aronem a s knížaty lidu syny Kahat po èeledech jejich, a po domích otců jejich, ³⁵ Od třicetiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy. ³⁶ A bylo jich sešetených po èeledech jejich dva tisíce, sedm set, padesáte. ³⁷ Ti jsou sešeteni z èeledi Kahat, všickni služebníci při stánku úmluvy, kteréž sešel Mojžíš s Aronem podle rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše. ³⁸ Sešetených také synů Gersonových po èeledech jejich, a po domích otců jejich, ³⁹ Od třicetiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy, ⁴⁰ Sešetených jich po èeledech jejich, po domích otců jejich, dva tisíce, šest set, třiceti. ⁴¹ Ti jsou sešeteni z èeledí synů Gersonových, všickni přisluhující v stánku úmluvy, kteréž sešli Mojžíš s Aronem k rozkazu Hospodinovu. ⁴² Sešetených pak z èeledí synů Merari po èeledech jejich, po domích otců jejich, ⁴³ Od třicetiletých a výše až do padesátiletých, kteříž by způsobilí jsouce k boji, mohli konati službu při stánku úmluvy, ⁴⁴ Našeto jich po èeledech jejich tři tisíce a dvě stě. ⁴⁵ Ti jsou sešeteni z èeledí synů Merari, kteréž sešel Mojžíš s Aronem podle rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše. ⁴⁶ Všech sešetených, kteréž sešel Mojžíš s Aronem a s knížaty Izraelskými z Levitů po èeledech jejich a po domích otců jejich, ⁴⁷ Od těch, kteříž byli ve třiceti

letech a výše, až do padesátiletých, kteřížkoli pøináležejí k vykonávání služby pøisluhování a práce bøemena pøi stánku úmluvy, ⁴⁸ Seètených tich bylo osm tisícù, pìt set a osmdesáte. ⁴⁹ Vedlé rozkazu Hospodinova seètl je Mojžíš, jednoho každého vedlé pøisluhování jeho, a vedlé bøemene jeho. Seèteni pak jsou ti, kteréž rozkázal èísti Hospodin Mojžíšovi.

5

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Pøikaž synùm Izraelským, a[†] vyženou z stanù každého malomocného a každého trpícího tok semene, i každého nad mrtvým poškrvnìného. ³ I muže i ženu vyženete, ven za stany vyženete je, aby nepoškrvòovali vojska tich, mezi nimiž já pøebývám. ⁴ I uèinili tak synové Izraelští, a vyhnali je ven za stany. Jakož byl mluvil Hospodin k Mojžíšovi, tak uèinili synové Izraelští. ⁵ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁶ Mluv k synùm Izraelským: Muž aneb žena, když uèiní nijaký høích lidský, dopouštíje se výstupku proti Hospodinu, a byla by vinna duše ta: ⁷ Tedy vyzná høích svůj, kterýž uèinil, navrátí pak to, èímž vinen byl, v cele, a pátý díl pøidá nad to, a dá tomu, proti komuž zavínil. ⁸ A nemì-li by muž ten pøítele, jemuž by nahradil tu škodu, pokuta dána buì Hospodinu a knìzi, mimo skopce oèištìnì, jímž oèištìn býti má. ⁹ Též všeliká obìt všech vícì posvícených od synù Izraelských, kterouž pøinesou knìzi, jemu se dostane. ¹⁰ Tak i vícì posvícené od kohokoli jemu se dostanou; a dal-li kdo co knìzi, také jeho bude. ¹¹ Mluvil ještì Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹² Mluv k synùm Izraelským a rci jim: Kdyby od nikterého muže uchýlila se žena, a dopustila by se výstupku proti nìmu, ¹³ Tak že by obýval nikdo jiný s ní, a bylo by to skryto pøed oèima muže jejího, a tajila by se, jsuci poškrvnìna,

a svídka by nebylo proti ní, a ona nebyla by postižena; ¹⁴ Pohnul-li by se duch muže horlivostí velikou, tak že by horlil proti ženì své, kteráž by poškrvniina byla; aneb pohnul-li by se duch muže velikou horlivostí, tak že by horlil proti ženì své, kteráž by poškrvniina nebyla: ¹⁵ Tedy pøivede muž ženu svou k knìzi, a pøinese obìt její pøi ní, desátý díl efi mouky jeèené. Nenaleje[†] na ni oleje, aniž dá na ni kadidla; nebo obìt veliké horlivosti jest, obìt suchá pamìtná, uvozující v pamìt nepravost. ¹⁶ I bude ji knìz obítovati, a postaví ji pøed Hospodinem. ¹⁷ A nabere vody svaté do nádoby hlinìné, a vezma prachu, kterýž jest na zemi v pøšbytku, dá jej do té vody. ¹⁸ Potom postaví knìz ženu tu pøed Hospodinem, a odkryje hlavu její, a dá jí do rukou obìt suchou pamìtnou, kteráž jest obìt veliké horlivosti; v ruce pak knìze bude voda hoøká zloøeèená. ¹⁹ I zaklínati bude ji knìz a øekne k ní: Jestliže neobcoval s tebou žádný, a jestliže jsi neuchýlila se k neèistoti od muže svého, budiž èistá od vody této hoøké zloøeèené. ²⁰ Paklis se uchýlila od muže svého a neèistá jsi, a obcovali nikdo jiný s tebou kromì manžela tvého, ²¹ (Zaklínati pak bude knìz tu ženu, èinì klatbu zloøeèenství, a øekne jí:) Dejž tebe Hospodin v zloøeèení a v prokletí u prostøed lidu tvého, dopustì, aby lùno tvé hnìlo a bøicho tvé oteklo. ²² Vejdìž voda zloøeèená tato do života tvého, aby oteklo bøicho tvé, a lùno tvé shnilo. I odpoví žena ta: Amen, amen. ²³ Napíše pak všecko zloøeèenství toto do knihy, a smyje je tou vodou hoøkou. ²⁴ I dá ženì, aby pila vodu hoøkou a zloøeèenou; a vejde[†] do ní voda zloøeèená, a obrátí se v hoøkosti. ²⁵ Potom vezme knìz z ruky ženy obìt veliké horlivosti, a obraceti ji bude sem i tam pøed Hospodinem, a bude ji obítovati na oltáøi. ²⁶ A vezma plnou hrst pamìtného jejíhoz obìti suché, páliti to bude na oltáøi; a potom dá vypítì ženì tu vodu. ²⁷ A

když jí dá pít tu vodu, stane se, jestliže nečistá byla, a dopustila se výstupku proti muži svému, že vejde do ní voda zločinná, a obrátí se v hořkost, i odme se bŕicho její, a vyhnije lůno její; i bude žena ta v zločinní u prostŕed lidu svého. ²⁸ Pakli není poškrvnina žena ta, ale čistá jest, tedy bez viny bude, a roditi bude dítě. ²⁹ Ten jest zákon veliké horlivosti, když by se uchýlila žena od muže svého, a byla by poškrvnina, ³⁰ Aneb když by se pohnul duch veliké horlivosti v manželu, tak že by horlil velmi proti ženě své, aby postavil ji před Hospodinem, a aby vykonal při ní kněz všecko vedlé zákona tohoto. ³¹ I bude ten muž očištin od hŕochu, žena pak ponese nepravost svou.

6

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, ŕka: ² Mluv k synŕm Izraelským a rci jim: Muž neb žena, když se oddílí, činíce slib nazareŕv, aby se oddali Hospodinu, ³ Od vína i nápoje opojného zdrží se, octa vinného a octa z nápoje opojného nebude pít, ani co vytlačeného z hroznŕ, zelených hroznŕ ani suchých nebude jísti. ⁴ Po všechny dny nazarejství svého nebude jísti žádné vici pocházející z vinného kmene, od zrnka až do šupiny. ⁵ Po všechny dny slibu nazarejství svého bŕitva nevejde na hlavu jeho, dokavadž by se nevyplnili dnové, v nichž se oddílil Hospodinu. Svatý bude, a nechá růsti vlasŕ hlavy své. ⁶ Po všechny dny, v nichž se oddílí Hospodinu, k tilu mrtvému nevejde. ⁷ Nad otcem svým aneb nad matkou svou, nad bratrem svým aneb nad sestrou svou, kdyby zemŕeli, nebude se poškrŕovati; nebo posvícení Boha jeho jest na hlavě jeho. ⁸ Po všechny dny nazarejství svého svatý bude Hospodinu. ⁹ Umŕel-li by pak kdo blízko niho náhlou smrtí, a poškrvnil-li by hlavy v nazarejství jeho, oholí hlavu svou v den očišťování svého; dne sedmého oholí ji. ¹⁰ A dne

osmého přinese dvě hrdličky, aneb dvě holoubátek knízi, ke dvěóm stánku úmluvy. ¹¹ I bude kněz obítovati jedno za hřích, a druhé v zápalnou obít, a očistí jej od toho, čímž zhřešil nad mrtvým, a posvítí hlavy jeho v ten den. ¹² A oddílí Hospodinu dny nazarejství svého, a přinese beránka roeního za provinění, a dnové první přijdou v nic; nebo poškrvniho jest nazarejství jeho. ¹³ Tento pak jest zákon nazareùv: V ten den, když se vyplní čas nazarejství jeho, přijde ke dvěóm stánku úmluvy. ¹⁴ A bude obítovati obít svou Hospodinu, beránka roeního bez poškrvny, jednoho v obít zápalnou, a ovci jednu roení bez poškrvny v obít za hřích, a skopce jednoho bez poškrvny v obít pokojnou, ¹⁵ A koš chlebù pšesných, koláèe z mouky bílné olejem zadílané, a pokruty nekvašené, olejem pomazané, s obitmi jejími suchými i mokkými. ¹⁶ Kteréžto více obítovati bude kněz před Hospodinem, a uèiní obít za hřích jeho, i zápalnou obít jeho. ¹⁷ Skopce také obítovati bude v obít pokojnou Hospodinu, spolu s košem chlebù pšesných; tolikéž obítovati bude kněz i obít suchou i mokrou jeho. ¹⁸ Tedy oholí nazareus u dvěóm stánku úmluvy hlavu nazarejství svého, a vezma vlasy z hlavy nazarejství svého, vloží je na oheð, kterýž jest pod obítí pokojnou. ¹⁹ Potom vezme kněz plece vaøené z skopce toho, a jeden koláè pšesný z koše, a pokrutu nekvašenou jednu, a dá v ruce nazarejského, když by oholeno bylo nazarejství jeho. ²⁰ I bude obracet kněz ty více sem i tam v obít obracení před Hospodinem; a ta víc svatá přináležeti bude knízi mimo hrudí obracení, i plece pozdvižení. A již potom nazareus bude moci víno pít. ²¹ Ten jest zákon nazarea, kterýž slib uèinil, a jeho obít Hospodinu za oddílení jeho, kromi toho, což by více uèiniti mohl. Vedlé slibu svého, kterýž uèinil, tak uèiní podlé zákona oddílení svého. ²² I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²³ Mluv

k Aronovi a synùm jeho a rci: Takto budete požehnání dávatì synùm Izraelským, mluvíce k nim: ²⁴ Požehnejž tobì Hospodin, a ostøíhejž tebe. ²⁵ Osvì⁴ Hospodin tváø svou nad tebou, a buì milostiv tobì. ²⁶ Obratiž Hospodin tváø svou k tobì, a dejž tobì pokoj. ²⁷ I budou vzývati jméno mé nad syny Izraelskými, a já jim žehnati budu.

7

¹ I stalo se toho dne, když dokonal Mojžíš a vyzdvihl pøšbytek, a pomazal i posvětil ho se všechními nádobami jeho, také oltáøe a všeho nádobí jeho pomazal a posvětil, ² Že pøistupující knížata Izraelská, pøední v domích otcù svých, (ti byli knížata pokolení, postavení nad seètenými), ³ Obítovali dar svùj pøed Hospodinem, šest vozù pøikrytých a dvanácte volù. Dvé knížat dalo jeden vùz, a jeden každý jednoho vola, i obítovali to pøed pøšbytkem. ⁴ I øekl Hospodin Mojžíšovi, øka: ⁵ Vezmi ty vícì od nich, a[†] jsou ku potøebì pøi službì stánku úmluvy, a dej je Levítùm, každé èeledi podlé pøisluhování jejího. ⁶ Vzav tedy Mojžíš ty vozy i voly, dal je Levítùm. ⁷ Dva vozy a ètyøi voly dal synùm Gersonovým vedlé pøisluhování jejich. ⁸ Ètyøi pak vozy a osm volù dal synùm Merari vedlé pøisluhování jejich, kteøíž byli pod správou Itamara, syna Aronova, kníze. ⁹ Synùm pak Kahat nic nedal; nebo pøisluhování svatynì k nim pøináleželo, a na ramenou nositi mìli. ¹⁰ Obítovali tedy knížata ku posvěcování oltáøe v ten den, když pomazán byl; obítovali, pravím, dar svùj pøed oltáøem. ¹¹ Øekl pak Hospodin Mojžíšovi: Jedno kníže v jeden den, druhé kníže v druhý den, poøád obítovati budou dar svùj ku posvěcení oltáøe. ¹² Protož obítoval prvního dne dar svùj Názon, syn Aminadabùv, z pokolení Judova. ¹³ Dar pak jeho byl misa støíbrná jedna, sto tøidceti lotù ztíží; též bání jedna støíbrná, sedmdesáti

lotù ztíží, jakž jest lot svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem zadìlané k obìti suché; ¹⁴ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ¹⁵ Volek jeden mladý, skopec jeden, a beránek roení jeden k obìti zápalné; ¹⁶ Kozel jeden za hõích; ¹⁷ A k obìti pokojné volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, a beránkù roeních pìt. Ta byla obìt Názona, syna Aminadabova. ¹⁸ Druhého dne obìtoval Natanael, syn Suar, kníže z pokolení Izachar. ¹⁹ Obìtoval dar svùj misu stõírnou jednu, sto tøidceti lotù ztíží; bání stõírnou jednu, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem zadìlané k obìti suché; ²⁰ Kadidlnici jednu z desíti lotù zlata, plnou kadidla; ²¹ Volka mladého jednoho, skopce jednoho, a beránka roeního jednoho k obìti zápalné; ²² Kozla jednoho za hõích; ²³ A k obìti pokojné voly dva, skopcù pìt, kozlù pìt, a beránkù roeních pìt. Ten byl dar Natanaele, syna Suar. ²⁴ Dne tøetího kníže synù Zabulonových Eliab, syn Helonùv. ²⁵ Dar pak jeho byl misa stõírná jedna, kteráž sto tøidceti lotù vážila; bání stõírná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem zadìlané k obìti suché; ²⁶ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ²⁷ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roení jeden k obìti zápalné; ²⁸ Kozel jeden za hõích; ²⁹ A k obìti pokojné volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, a beránkù roeních pìt. Ta byla obìt Eliaba, syna Helonova. ³⁰ Ètvrtého dne kníže synù Rubenových Elisur, syn Sedeurùv. ³¹ Dar jeho byl misa stõírná jedna, kteráž sto tøidceti lotù vážila; bání stõírná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem zadìlané v obìt suchou; ³² Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ³³ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roení jeden k obìti zápalné; ³⁴ Kozel jeden za hõích; ³⁵ A k obìti pokojné volové dva,

skopcù pìt, kozlù pìt, beránkù roèních pìt. Ten byl dar Elisura, syna Sedeurova. ³⁶ Dne pátého kníže synù Simeonových, Salamiel, syn Surisaddai; ³⁷ Obìt jeho byla misa støíbrná jedna, kteráž sto tøidceti lotù vážila; bání støíbrná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem zadìlané k obìti suché; ³⁸ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ³⁹ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roení jeden k obìti zápalné; ⁴⁰ Kozel jeden za høích; ⁴¹ A na obìt pokojnou volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, beránkù roèních pìt. Ta byla obìt Salamiele, syna Surisaddai. ⁴² Dne šestého kníže synù Gád, Eliazaf, syn Duelùv. ⁴³ Dar jeho byl misa støíbrná jedna, kteráž sto tøidceti lotù vážila; bání støíbrná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem zadìlané k obìti suché; ⁴⁴ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ⁴⁵ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roení jeden k obìti zápalné; ⁴⁶ Kozel jeden za høích; ⁴⁷ A k obìti pokojné volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, a beránkù roèních pìt. Ten byl dar Eliazafa, syna Duelova. ⁴⁸ Dne sedmého kníže synù Efraimových, Elisama, syn Amiudùv. ⁴⁹ Dar jeho byl misa støíbrná jedna, kteráž sto tøidceti lotù vážila; bání støíbrná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem zadìlané na obìt suchou; ⁵⁰ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ⁵¹ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roení jeden k obìti zápalné; ⁵² Kozel jeden za høích; ⁵³ A na obìt pokojnou volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, beránkù roèních pìt. Ten byl dar Elisamùv, syna Amiudova. ⁵⁴ Dne osmého kníže synù Manasse, Gamaliel, syn Fadasurùv. ⁵⁵ Dar jeho byl misa støíbrná jedna, kteráž sto tøidceti lotù vážila; bání støíbrná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem

zadilané k oběti suché; ⁵⁶ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ⁵⁷ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roení jeden k oběti zápalné; ⁵⁸ Kozel jeden za hōích; ⁵⁹ A k oběti pokojné volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, beránkù roení pìt. Ta byla oběť Gamaliele, syna Fadasurova. ⁶⁰ Dne devátého kníže synù Beniaminových, Abidan, syn Gedeonùv. ⁶¹ Oběť jeho misa stōíbrná jedna, kteráž sto tōidceti lotù vážila; bání stōíbrná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatyni; obě dvě nádoby plné mouky bílné, olejem zadilané k oběti suché; ⁶² Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ⁶³ Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roení jeden k oběti zápalné; ⁶⁴ Kozel jeden za hōích; ⁶⁵ A k oběti pokojné volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, beránkù roení pìt. Ten byl dar Abidanùv, syna Gedeonova. ⁶⁶ Desátého dne kníže synù Dan, Ahiezer, syn Amisaddai. ⁶⁷ Oběť jeho misa stōíbrná jedna, jejížto váha byla sto tōidceti lotù; bání stōíbrná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatyni; obě plné mouky bílné, olejem zadilané k oběti suché; ⁶⁸ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ⁶⁹ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roení jeden k oběti zápalné; ⁷⁰ Kozel jeden za hōích; ⁷¹ A k oběti pokojné volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, a beránkù roení pìt. Ten byl dar Ahiezera, syna Amisaddai. ⁷² Jedenáctého dne kníže synù Asser, Fegiel, syn Ochránùv. ⁷³ Oběť jeho misa stōíbrná jedna, jejížto váha byla sto tōidceti lotù; bání stōíbrná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatyni; obě dvě nádoby plné mouky bílné, olejem zadilané k oběti suché; ⁷⁴ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ⁷⁵ Volek jeden mladý, skopec jeden, beránek roení jeden k oběti zápalné; ⁷⁶ Kozel jeden za hōích; ⁷⁷ A k oběti pokojné volové dva, skopcù pìt, kozlù pìt, beránkù roení pìt. Ten byl dar Fegiele, syna Ochranova. ⁷⁸ Dvanáctého dne

kníže synù Neftalím, Ahira, syn Enanùv. ⁷⁹ Obìt jeho byla misa støíbrná jedna, jejížto váha byla sto tøidceti lotù; bání støíbrná jedna, sedmdesáti lotù ztíží vedlé lotu svatynì; obì dvì nádoby plné mouky bìlné, olejem zadílané k obìti suché; ⁸⁰ Kadidlnice jedna z desíti lotù zlata, plná kadidla; ⁸¹ Volek mladý jeden, skopec jeden, beránek roení jeden k obìti zápalné; ⁸² Kozel jeden za høích; ⁸³ A k obìti pokojné volové dva, skopcù pít, kozlù pít, beránkù roení pít. Ta byla obìt Ahiry, syna Enanova. ⁸⁴ To⁴ jest posvícení oltáøe (toho dne, když pomazán jest), od knížat Izraelských: Mis støíbrných dvanácte, bání støíbrných dvanácte, kadidlnic zlatých dvanácte. ⁸⁵ Sto tøidceti lotù vážila jedna misa støíbrná, a sedmdesáte bání jedna; všecko nádobí støíbrné vážilo dva tisíce a ètyøi sta lotù na lot svatynì. ⁸⁶ Kadidlnic zlatých dvanácte, plných kadidla; deset lotù vážila každá kadidlnice na váhu svatynì. Všecky kadidlnice zlaté sto a dvadceti lotù vážily. ⁸⁷ Všeho dobytka k obìti zápalné dvanácte volkù, skopcù dvanácte, beránkù roení dvanácte s obìtí jejich suchou, a kozlù dvanácte za høích. ⁸⁸ Všeho pak dobytka k obìti pokojné ètyømecítma volù, skopcù šedesáte, kozlù šedesáte, beránkù roení šedesáte. To bylo posvícení oltáøe, když pomazán byl. ⁸⁹ Potom když vcházel Mojžíš do stánku úmluvy, aby mluvil s Bohem, tedy slýchal hlas mluvícího k sobì z slitovnice, kteráž byla nad truhlou svìdectví mezi dvìma cherubíny, a mluvíval k nìmu.

8

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv k Aronovi a rci jemu: Když rozsvìcovati budeš lampy, ven z svícnu sedm lamp svítiti má. ³ I uèinil Aron tak; ven z svícnu svìtlo od sebe dávající rozsvítil lampy jeho, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ⁴ Bylo pak dílo svícnu takové: Z

taženého zlata byl všecken, až i sloupec jeho i květové jeho z taženého zlata byli; podle podobenství toho, kteráž ukázal Hospodin Mojžíšovi, tak udílal svícen. ⁵ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁶ Vezmi Levíty z prostøedku synù Izraelských, a øeíš^t je. ⁷ Tímto pak zpùsobem øeíš^tovati je budeš: Pokropíš jich vodou øeíš^tiní; oholí všecko tilo své, a zperou roucha svá, a øeíš^tiní budou. ⁸ Potom vezmou volka mladého a obít suchou z mouky bílné, olejem skropené; a druhého volka mladého vezmeš k obiti za høích. ⁹ Tedy pøistoupiti rozkážeš Levítùm pøed stánek úmluvy, a shromáždíš všecko množství synù Izraelských. ¹⁰ Postavíš Levíty pøed Hospodinem, a vloží synové Izraelští ruce své na Levíty. ¹¹ A obítovati bude Aron Levíty v obít pøed Hospodinem od synù Izraelských, aby vykonávali službu Hospodinu. ¹² Levítové pak vloží ruce své na hlavy tìch volkù; a obítovati budeš jednoho za høích, a druhého v obít zápalnou Hospodinu k øeíš^tiní Levítù. ¹³ A postavíš Levíty pøed Aronem a pøed syny jeho, a obítovati je budeš v obít Hospodinu. ¹⁴ I oddlíš Levíty z prostøedku synù Izraelských, aby moji byli Levítové. ¹⁵ Potom pak pøijdou Levítové, aby pøisluhovali pøi stánku úmluvy, když bys øeíš^til je a obítoval v obít. ¹⁶ Nebo vlastnì dáni jsou mi z prostøedku synù Izraelských za všechny otvírající život, za prvorozené ze všech synù Izraelských vzal jsem je sobì. ¹⁷ Nebo mé jest všecko prvorozené mezi syny Izraelskými, tak z lidí jako z hovad; od toho dne, jakž jsem pobil všecko prvorozené v zemi Egyptské, posvětil jsem jich sobì. ¹⁸ Vzal jsem pak Levíty za všechny prvorozené synù Izraelských. ¹⁹ A dal jsem Levíty darem Aronovi i synùm jeho z prostøedku synù Izraelských, aby konali službu místo synù Izraelských pøi stánku úmluvy, a øeíš^tovali od høíchù syny Izraelské; a tak nepøijde na syny Izraelské rána, kteráž by pøišla,

kdyby pøistupovali synové Izraelští k svatyni. ²⁰ I uèinili Mojžíš a Aron i všechno množství synù Izraelských pøi Levítích všechno to, což pøikázal Hospodin Mojžíšovi o Levítích; tak s nimi uèinili synové Izraelští. ²¹ A oèistili se Levítové a zepřali roucha svá; a obitoval je Aron v obiti pøed Hospodinem, a oèistil je Aron, aby byli èisti. ²² Potom teprv pøistoupili Levítové k vykonávání služby své pøi stánku úmluvy, pøed Aronem i pøed syny jeho; jakž pøikázal Hospodin Mojžíšovi o Levítích, tak s nimi uèinili. ²³ I mluvil opìt Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²⁴ I toto k Levítùm pøináleží: V pìtmecítma letech zstáøí a výše jeden každý z nich pøistoupí, a postaví se k ochotnému práce konání v službì pøi stánku úmluvy. ²⁵ V padesáti pak letech pøestane od práce služby té, a více pøisluhovati nebude. ²⁶ Ale pøisluhovati bude bratøím svým pøi stánku úmluvy stráž držícím, sám pak služeb konati nebude. Tak uèiníš s Levítý pøi pracech jejich.

9

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na poušti Sinai, léta druhého po vyjití z zemì Egyptské, mìsíce prvního, øka: ² Slaviti budou synové Izraelští velikunoc v èas svùj vymìøený. ³ Ètrnáctého dne mìsíce toho u veèer budete ji slaviti jistým èasem svým, vedlé všech ustanovení jejích, a podlé všech øádù jejích slaviti ji budete. ⁴ I mluvil Mojžíš k synùm Izraelským, aby slavili Fáze. ⁵ Tedy slavili Fáze v mìsíci prvním, ètrnáctého dne u veèer na poušti Sinai; vedlé všeho toho, což pøikázal Hospodin Mojžíšovi, tak uèinili synové Izraelští. ⁶ I byli nikteøí muži, ješto se poškvrnili pøi mrtvém, kteøíž nemohli slaviti Fáze toho dne. I pøistoupili pøed Mojžíše a Arona v ten den, ⁷ A promluvili muži ti k nìmu: My jsme se poškvrnili nad mrtvým. Nebude-liž nám zbránìno obìtovati obiti

Hospodinu v jistý èas spolu s syny Izraelskými? ⁸ I øekl jim Mojžíš: Poèekejte, až uslyším, co vám uèiniti rozkáže Hospodin. ⁹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹⁰ Mluv k synùm Izraelským a rci: Kdož by koli byl poškvrnìný nad mrtvým, aneb byl by na cestì daleké, buì z vás aneb z potomkù vaších, bude^t slaviti Fáze Hospodinu. ¹¹ Mìsíce druhého, ètrnáctého dne u veèer slaviti budou je, s chleby nekvašenými, a s øeøichami jísti je budou. ¹² Nezanechají^t ho nic až do jitra, a kosti v nìm nezlámí; vedlé všelikého ustanovení Fáze budou je slaviti. ¹³ Ale èlovìk ten, kterýž by byl èistý, a nebyl na cestì, a však by zanedbal slaviti Fáze, vyhlazena bude duše ta z lidu svého; nebo obìti Hospodinu neobitoval v jistý èas její; høích svùj ponese èlovìk ten. ¹⁴ Jestliže by s vámi bydlil pøíchozí, a slavil by Fáze Hospodinu, vedlé ustanovení Fáze, a vedlé øádu jeho bude je slaviti. Ustanovení jednostejné bude vám, tak pøíchozímu, jako obyvateli v zemi. ¹⁵ Toho pak dne, v kterémž vyzdvižen jest pøíbytek, pøikryl oblak pøíbytek, a stál nad stánkem svìdectví; u veèer pak bývalo nad pøíbytkem na pohledinì jako oheò až do jitra. ¹⁶ Tak bývalo ustaviènì, oblak pøikrýval jej ve dne, záøe pak ohnivá v noci. ¹⁷ A když se zdvihl oblak od stánku, hned také hýbali se synové Izraelští; a na kterém místì pozùstal oblak, tu také kladli se synové Izraelští. ¹⁸ K rozkazu Hospodinovu hýbali se synové Izraelští, a k rozkazu Hospodinovu kladli se; po všechny dny, dokudž zùstával oblak nad pøíbytkem, i oni leželi. ¹⁹ Když pak trval oblak nad pøíbytkem po mnohé dny, tedy drželi synové Izraelští stráž Hospodinovu, a netáhli odtud. ²⁰ A když oblak byl nad pøíbytkem po nemnohé dny, k rozkazu Hospodinovu kladli se, a k rozkazu Hospodinovu hýbali se. ²¹ Kdyžkoli byl oblak od veèera až do jitra, a v jitøe se vznesl, hned i oni šli; buì že trval pøes den a noc, (jakž

kdy vznášel se oblak, tak oni táhli,) ²² Bui že za dva dni, aneb za měsíc, aneb za rok prodléval oblak nad pøibytkem, zůstáváje nad ním, synové Izraelští také leželi, a nehnuli se; když pak on vznášel se, též i oni táhli. ²³ K rozkazu Hospodinovu kladli se, a k rozkazu Hospodinovu hýbali se, stráž Hospodinovu držíce podlé rozkazu jeho skrze Mojžíše.

10

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Udilej sobì dvì trouby støbrné. Dílem taženým udiláš je, kterýchž užívati budeš k svolání všeho množství, a když by se mìlo hnouti vojsko. ³ Protož kdyžkoli zatroubí na nì, shromáždí se k tobì všechno množství ke dveøím stánku úmluvy. ⁴ Jestliže v jednu toliko zatroubí, tedy shromáždí se k tobì knížata, pøední lidu Izraelského. ⁵ Pakli by s nijakým pøetrubováním troubili, hnou se s místa, kteøíž leželi k východní stranì. ⁶ Když by pak troubili s pøetrubováním po druhé, tedy hnou se ti, kteøíž leželi ku poledni. S pøetrubováním troubiti budou k tažení svému. ⁷ Ale když byste mìli svolati všechno množství, prostì bez pøetrubování troubiti budete. ⁸ Synové Aronovi kníží trubami tìmi budou troubiti, a bude vám to ustanovení vìené v pronárodch vašich. ⁹ Když vyjdete na vojnu v zemi vaší proti nepøíteli ssuzujícímu vás, s pøetrubováním troubiti budete v trouby ty, a budete v pamìti pøed Hospodinem Bohem svým, a zachování budete od nepøátel svých. ¹⁰ V den také veselí vašeho, a pøi slavnostech svých, a pøi zaèátcích měsícù vašich troubiti budete v trouby ty k obìtem svým zápalným a pokojným, i budou vám na památku pøed Bohem vašim: Já Hospodin Bùh váš. ¹¹ I stalo se léta druhého, dvadcátý den měsíce druhého, že se vyzdvihl oblak z pøibytku

svědectví. ¹² I táhli synové Izraelští po svých taženích z poušti Sinai; a zastavil se oblak na poušti Fáran. ¹³ Takto nejprvé brali se z rozkazu Hospodinova skrze Mojžíše: ¹⁴ Šla napřed korouhev vojska synů Juda po houfích svých, a nad nimi byl Názon, syn Aminadabův. ¹⁵ Nad vojskem pak pokolení synů Izachar byl Natanael, syn Suar. ¹⁶ A nad vojskem pokolení synů Zabulon Eliab, syn Helonův. ¹⁷ Složen jest také i pøíbytek, a šli synové Gersonovi a synové Merari nesouce pøíbytek. ¹⁸ Potom šla korouhev vojska Rubenova po houfích svých, a nad nimi byl Elisur, syn Sedeutův. ¹⁹ Nad vojskem pak pokolení synů Simeon Salamiel, syn Surisaddai. ²⁰ A nad vojskem pokolení synů Gád Eliazaf, syn Duelův. ²¹ Šli také i Kahatští, nesouce svatyni; onino pak vyzdvihovali pøíbytek, až i tito pøišli. ²² Potom šla korouhev vojska synů Efraim po houfích svých, a nad nimi byl Elisama, syn Amiudův. ²³ Nad vojskem pak pokolení synů Manasse Gamaliel, syn Fadasurův. ²⁴ A nad vojskem pokolení synů Benjamin Abidan, syn Gedeonův. ²⁵ Šla potom i korouhev vojska synů Dan, obsahující ostatek vojska po houfích svých, a nad vojskem jeho Ahiezer, syn Amisaddai. ²⁶ Nad vojskem pak pokolení synů Asser Fegiel, syn Ochranův. ²⁷ A nad vojskem pokolení synů Neftalím Ahira, syn Enanův. ²⁸ Ta jsou tažení synů Izraelských po houfích jejich, a tím pořádkem táhli. ²⁹ Øekl pak Mojžíš Chobabovi, synu Raguelovu Madianskému, tchánu svému: My se béøeme k místu, o kterémž øekl Hospodin: Dám je vám. Protož poi s námi, a dobøe uèiníme tobì; nebo Hospodin mnoho dobrého zaslíbil Izraelovi. ³⁰ Kterýž odpovìdil jemu: Nepùjdu, ale k zemi své a k pøíbuznosti své se navrátím. ³¹ I øekl Mojžíš: Neopouštij medle nás; nebo ty jsi svědom na poušti, kde bychom se mìli klásti, a budeš nám za

vůdce. ³² Když pak půjdeš s námi, a pøijde to dobré, jímž dobøe uèiní nám Hospodin, tedy i tobì dobøe uèiníme. ³³ A tak brali se od hory Hospodinovy cestou tøí dnù, (a truhla smlouvy Hospodinovy pøedcházela je,) cestou tøí dnù, pro vyhlédání sobì místa k odpoèinutí. ³⁴ A oblak Hospodinùv byl nad nimi ve dne, když se hýbali z ležení. ³⁵ Když pak poèínali jít s truhlou, øíkával Mojžíš: Povstaniž Hospodine, a rozptýleni buíte nepøátelé tvoji, a a^t utíkají pøed tváøí tvou, kteøíž ti v nenávisti mají. ³⁶ Když pak stavína byla, øíkával: Navratiž se, Hospodine, k desíti tisícùm tisícù Izraelských.

11

¹ I stalo se, že lid ztížoval a stýskal sobì, cožse nelíbilo Hospodinu. Protož, slyše to Hospodin, rozhnìval se náramnì, a roznìtil se proti nim oheð Hospodinùv, a spálil zadní díl vojska. ² Tedy volal lid k Mojžíšovi. I modlil se Mojžíš Hospodinu, a uhasl oheð. ³ I nazval jméno místa toho Tabbera; nebo rozpálil se proti nim oheð Hospodinùv. ⁴ Lid pak k nim pøimíšený napadla žádost náramná; a obrátivše se, plakali i synové Izraelští a øekli: Kdo nám to dá, abychom se masa najedli? ⁵ Rozpomínáme se na ryby, jichž jsme dosti v Egyptì darmo jídali, na okurky a melouny, též na por, cibuli a èesnek. ⁶ A nyní duše naše vyprahlá, nic jiného nemá, kromì tu mannu pøed oèima svýma. ⁷ (Manna pak byla jako semeno koliandrové, a barva její jako barva bdelium. ⁸ I vycházival lid, a sbírali a mleli žernovy, neb tloukli v moždíøích, a smažili na pánvici, aneb koláèe podpopelné dílali z ní; chut pak její byla jako chut nového oleje. ⁹ Když pak sstupovala rosa na vojsko v noci, tedy sstupovala také i manna). ¹⁰ Tedy uslyšel Mojžíš, an lid pláèe po èeledech svých, každý u dveøí stanu svého. Proèež roznìtila se prchlivost

Hospodinova náramni; Mojžíšovi to také těžké bylo. ¹¹ I řekl Mojžíš Hospodinu: Proč jsi tak zle učinil služebníku svému? Proč jsem nenalezl milosti před očima tvýma, že jsi vložil bŕímì všeho lidu tohoto na mne? ¹² Zdaliž jsem já poěl všechn lid tento? Zdaliž jsem já zplodil jej, že mi díš: Nes jej na rukou svých, jako nosí chůva dítko, do zemì té, kterouž jsi s pŕisahou zaslíbil otcùm jejich? ¹³ Kde mám nabrati masa, abych dal všemu lidu tomuto? Nebo plaěí na mne, økouce: Dej nám masa, ať jíme. ¹⁴ Nemohuť já sám nésti všeho lidu tohoto, nebo jest to nad možnost mou. ¹⁵ Pakli mi tak dĕlati chceš, prosím, zabí mne raději, jestliže jsem nalezl milost před očima tvýma, abych více nehledĕl na trápení své. ¹⁶ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Shromažĕ mi sedmdesáte mužů z starších Izraelských, kteréž znáš, že jsou starší v lidu a správcové jeho; i pŕivedeš je ke dveřím stánku úmluvy, a státi budou tam s tebou. ¹⁷ A já sstoupím a mluvití budu s tebou, a vezmu z ducha, kterýž jest na tobì, a dám jim. I ponesou s tebou bŕímì lidu, a tak ty ho sám neponeseš. ¹⁸ Lidu pak díš: Posviťtež se k zítøku, a budete jísti maso; nebo jste plakali v uších Hospodinových, økouce: Kdo nám dá najísti se masa? Jistì že lépe nám bylo v Egyptì. I dá vám Hospodin masa, a budete jísti. ¹⁹ Nebudete toliko jeden den jísti, ani dva, ani pĕt, ani deset, ani dvacet, ²⁰ Ale za celý mìsíc, až vám chŕipimi poleze, a zoškliví se, proto že jste pohrdli Hospodinem, kterýž jest u prostøed vás, a plakali jste před ním, øíkajíce: Proč jsme vyšli z Egypta? ²¹ I řekl Mojžíš: Šestkrát sto tisíců pĕších jest tohoto lidu, mezi nimiž já jsem, a ty pravíš: Dám jim masa, aby jedli za celý mìsíc. ²² Zdaliž ovcí a volů nabije se jim, aby jim postaěilo? Aneb zdali všechny ryby moøské shromáždí se jim, aby jim dosti bylo? ²³ Tedy řekl Hospodin Mojžíšovi: Zdali ruka Hospodinova

ukrácena jest? Již nyní uzøíš, pøijde-li na to, což jsem mluvil, èili nic. ²⁴ Vyšed tedy Mojžíš, mluvil lidu slova Hospodinova, a shromáždiv sedmdesáte mužù z starších lidu, postavil je vùkol stánku. ²⁵ I sstoupil Hospodin v oblaku a mluvil k nìmu, a vzav z ducha, kterýž byl na nìm, dal sedmdesáti mužùm starším. I stalo se, když odpoèinul na nich ten duch, že prorokovali, ale potom nikdy více. ²⁶ Byli pak zùstali v staních dva muži, jméno jednoho Eldad, a druhého Medad, na nichž také odpoèinul duch ten, nebo i oni napsani byli, aèkoli nevyšli k stánku. I ti také prorokovali v staních. ²⁷ Tedy pøibìh služebník, oznámil to Mojžíšovi, øka: Eldad a Medad prorokují v staních. ²⁸ Jozue pak, syn Nun, služebník Mojžíšùv, jeden z mládencù jeho, dí k tomu: Pane mùj, Mojžíši, zabraò jim. ²⁹ Jemuž odpovìdìl Mojžíš: Proè ty horlíš pro mne? Nýbrž ó kdyby všecken lid Hospodinùv proroci byli, a aby dal Hospodin ducha svého na nì! ³⁰ I navrátil se Mojžíš do stanù s staršími Izraelskými. ³¹ Tedy strhl se vítr od Hospodina, a zachvátiv køpelky od moøe, spustil je na stany tak široce a dlouze, co by mohl za jeden den cesty ujítì všudy vùkol tábora, takmìø na dva lokty zvýší nad zemí. ³² Protož vstav lid, celý ten den a celou noc, i celý druhý den shromažiovali sobì ty køpelky; a kdož nejménì nashromáždil, mìl jich s deset mìr. I rozvíšeli je sobì poøád okolo stanù. ³³ Ještì maso vèzelo v zubích jejich, a nebylo právi sžvýkáno, když hnìv Hospodinùv vzbudil se na lid. I ranil Hospodin lid ranou velikou náramnì. ³⁴ Protož nazváno jest jméno místa toho Kibrot Hattáve; nebo tu pochovali lid, kterýž žádal masa. ³⁵ I bral se lid z Kibrot Hattáve na pouš' Hazerot, a pozùstali v Hazerot.

12

¹ A mluvila Maria i Aron proti Mojžíšovi pøèinou

manželky Madianky, kterouž sobì vzal; nebo byl pojal manželku Madianku. ² A øekli: Zdaliž jen toliko skrze Mojžíše mluvil Hospodin? Zdaž také nemluvil skrze nás? I slyšel to Hospodin. ³ (Byl pak Mojžíš èlovìk nejtišší ze všech lidí, kteøíž byli na tváøi zemi). ⁴ A ihned øekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi i Marii: Vyjdìte vy tøi k stánku úmluvy. I vyšli toliko oni tøi. ⁵ Tedy sstoupil Hospodin v sloupu oblakovém, a stál u dveøí stánku. I zavolal Arona a Marie, a vyšli oba dva. ⁶ Jímž øekl: Slyšte nyní slova má: Prorok když jest mezi vámi, já Hospodin u vidinì ukáži se jemu, ve snách mluvitì budu s ním. ⁷ Ale není takový služebník mùj Mojžíš, kterýž ve všem domì mém vìrný jest. ⁸ Ústy k ústùm mluvím s ním, ne u vidinì, ani v zavnutí, a podobnost Hospodinovu spatøuje. Proèež jste tedy neostýchali se mluvitì proti služebníkù mému Mojžíšovi? ⁹ I roznícena jest prchlivost Hospodinova na ni, a odšel. ¹⁰ Oblak také zdvihl se s stánku. A aj, Maria byla malomocná, bílá jako sníh. A pohledìl Aron na Marii, ana malomocná. ¹¹ Tedy øekl Aron Mojžíšovi: Poslyš mne, pane mùj, prosím, nevzkládej na nás té pokuty za høích ten, jehož jsme se bláznivì dopustili, a jímž jsme zhøešili. ¹² Prosím, a¹ není tato jako mrtvý plod, kterýž když vychází z života matky své, polovici tìla jeho zkaženého bývá. ¹³ I volal Mojžíš k Hospodinu, øka: Ó Bože silný, prosím, uzdraviž ji. ¹⁴ Odpovìdìl Hospodin Mojžíšovi: Kdyby otec její plinul jí na tváø, zdaž by se nemusila stydìti za sedm dní? Protož a¹ jest vyobcována ven z stanù za sedm dní, a potom zase uvedena bude. ¹⁵ Tedy vylouèena jest Maria ven z stanù za sedm dní; a lid nehnul se odtud, až zase uvedena jest Maria.

13

¹ Potom pak bral se lid z Hazerot, a položil se na poušti

Fáran. ² I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ³ Pošli sobi muže, kteøíž by spatøili zemi Kananejskou, kterouž já dám synùm Izraelským; jednoho muže z každého pokolení otcù jejich vyšlete, ty, kteøíž by byli pøedníjší mezi nimi. ⁴ Poslal je tedy Mojžíš z poušti Fáran, jakž byl rozkázal Hospodin; a všickni ti muži byli knížata mezi syny Izraelskými. ⁵ Tato jsou pak jména jejich: Z pokolení Ruben Sammua, syn Zakurùv; ⁶ Z pokolení Simeon Safat, syn Huri; ⁷ Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonùv; ⁸ Z pokolení Izachar Igal, syn Jozefùv; ⁹ Z pokolení Efraim Ozeáš, syn Nun; ¹⁰ Z pokolení Benjamin Falti, syn Rafùv; ¹¹ Z pokolení Zabulon Gaddehel, syn Sodi; ¹² Z pokolení Jozef a z pokolení Manasses Gaddi, syn Susi; ¹³ Z pokolení Dan Amiel, syn Gemalùv; ¹⁴ Z pokolení Asser Setur, syn Michaelùv; ¹⁵ Z pokolení Neftalím Nahabi, syn Vafsi; ¹⁶ Z pokolení Gád Guhel, syn Máchùv; ¹⁷ Ta jsou jména mužù, kteréž poslal Mojžíš, aby shlédli zemi. I pøezdil Mojžíš Ozeovi, synu Nun, Jozue. ¹⁸ Tedy poslal je Mojžíš, aby prohlédli zemi Kananejskou, a øekl jim: Jdìte tudyto pøi stranì polední a vejdiìte na hory. ¹⁹ A shlédniìte, jaká jest zemì ta, i lid, kterýž bydlí v ní, silný-li jest èi mdlý? málo-li jich, èi mnoho? ²⁰ A jaká jest též zemì ta, v níž on bydlí, dobrá-li jest, èi zlá? a jaká jsou mìsta, v nichž pøebývají, v staních-li, èi v hrazených místech? ²¹ Tolikéž jaká jest zemì, úrodná-li, èi neúrodná, jest-li na ní stromoví, èi není? A buìte udatné mysli, a pøineste nám z ovoce té zemì. A byl tehdáž èas, v nimžto hroznové zamìkali. ²² Odšedše tedy, prohlédli tu zemi od poušti Tsin až do Rohob, kudy se jde do Emat. ²³ I šli stranou polední, a pøišli až do Hebronu, kdežto byli Achiman a Sesai a Tolmai, synové Enakovi. Hebron pak o sedm let prvé ustaveno jest, nežli Soan, mìsto Egyptské. ²⁴ Potom pøišli až do údolí Eškol, a tu uøezali ratolest s hroznem jedním

jahodek plným, a nesli jej na sochoøe dva; též i jablka zrnatá i fíky té zemi. ²⁵ I nazváno jest to místo Nehel Eškol, od hroznu, kterýž tu uøezali synové Izraelští. ²⁶ Navrátili se pak zase, proøedše zemi, po ètyøidcítí dnech. ²⁷ A jdouce, pøišli k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství synù Izraelských, na poušti Fáran v Kádes, a oznámili jim i všemu množství to, co spravili, a ukázali jim ovoce zemi té. ²⁸ A vypravujíce jim, øekli: Pøišli jsme do zemi, do kteréž jsi nás poslal, kteráž v pravdi oplývá mlékem a strdí, a toto jest ovoce její. ²⁹ Než že lid jest silný, kterýž bydlí v zemi té, místa také pevná jsou a veliká velmi, k tomu i syny Enakovy tam jsme vidili. ³⁰ Amalech bydlí v kraji poledním, a Hetejský, Jebuzejský a Amorejský bydlejí na horách, Kananejský pak bydlí pøi moøi a pøi bøehu Jordánském. ³¹ I krotil Kálef lid bouøící se proti Mojžíšovi, a mluvil: Jdime pøedce, a opanujme zemi, nebo zmocníme se jí. ³² Ale muži ti, kteøíž chodili s ním, pravili: Nikoli nebudeme moci vstoupiti proti lidu tomu, nebo silnìjší jest nežli my. ³³ I zhanili a zošklivili zemi shlédnutou synùm Izraelským, mluvíce: Zemi, již jsme prošli a spatøili, jest zemi taková, ješto hubí obyvatele své; a všecken lid, kterýž jsme vidili u prostøed ní, jsou muži postavy vysoké velmi. ³⁴ Také jsme tam vidili obry, syny Enakovy, kteøíž jsou vùtší než jiní obrové, ješto se nám zdálo, že jsme proti nim jako kobyly, a takoví jsme se i jim zdáli.

14

¹ Tehdy pozdvihše se všechno množství, køièeli, a plakal lid v tu noc. ² A reptali proti Mojžíšovi i proti Aronovi všickni synové Izraelští, a øeklo k nim všechno množství: Ó bychom byli zemøeli v zemi Egyptské, aneb na této poušti, ó bychom byli zemøeli! ³ A proè Hospodin vede nás do

zemì té, abychom padli od meèe, ženy naše i dítky naše aby byly v loupež? Není-liž nám lépe navrátiti se zase do Egypta? ⁴ I øekli jeden druhému: Ustanovme sobì vůdci, a navra^tme se do Egypta. ⁵ Tedy padli Mojžíš a Aron na tváøi své pøede vším množstvím shromáždíní synù Izraelských. ⁶ Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefonùv, z těch, kteøíž byli shlédli zemi, roztrhli roucha svá, ⁷ A mluvili ke všemu množství synù Izraelských, økouce: Zemì, kterouž jsme prošli a vyšetøili, jest zemì velmi velice dobrá. ⁸ Bude-li Hospodin laskav na nás, uvede^t nás do zemì té, a dá jí nám, a to zemì takovou, kteráž oplývá mlékem a strdí. ⁹ Toliko nepozdvihujte se proti Hospodinu, ani se bojte lidu zemì té, nebo jako chléb náš jsou. Odešlatì od nich ochrana jejich, ale s námi jest Hospodin; nebojtež se jich. ¹⁰ Tedy mluvilo všecko množství, aby je kamením uházeli, ale sláva Hospodinova ukázala se nad stánkem úmluvy všechním synùm Izraelským. ¹¹ I øekl Hospodin Mojžíšovi: I dokavadž popouzeti mne bude lid ten? A dokud nebudou mi vůiti pro tak mnohá znamení, kteráž jsem èinil u prostøed nich? ¹² Raním jej morem a rozženu jej, tebe pak uèiním v národ veliký a silnìjší, nežli jest tento. ¹³ I øekl Mojžíš Hospodinu: Ale uslyší^t to Egyptští, z jejichž prostøedku vyvedl jsi lid tento v síle své, ¹⁴ A øeknou s obyvateli zemì té: (nebo slyšeli, že jsi ty, ó Hospodine, byl u prostøed lidu tohoto, a že jsi okem v oko spatøován byl, ó Hospodine, a oblak tvůj stál nad nimi, a v sloupi oblakovém pøedcházel jsi je ve dne, a v sloupi ohnivém v noci), ¹⁵ Když tedy zmoøíš lid ten, všechny až do jednoho, mluviti budou národové, kteøíž slyšeli povìst o tobì, øíkájice: ¹⁶ Proto že nemohl Hospodin uvésti lidu toho do zemì, kterouž jim s pøísahou zaslíbil, zmrdoval je na poušti. ¹⁷ Nyní tedy, prosím, necha^t jest zvelebena moc Pánì, jakož jsi mluvil, øka: ¹⁸ Hospodin dlouhoèeka-

jící a hojný v milosrdenství, odpouštíjíci nepravost a pøestoupení, kterýž však z vinného neèiní nevinného, ale navštívuje nepravost otcù na synech do tøetího i ètvrtého pokolení. ¹⁹ Odpusť, prosím, nepravost lidu tohoto podlé velikého milosrdenství svého, tak jako jsi odpouštíil lidu tomuto, jakž vyšel z Egypta až dosavad. ²⁰ I øekl Hospodin: Odpustil jsem vedlé slova tvého. ²¹ A však živ jsem já, a sláva má naplòuje všecku zemi, ²² Že všickni ti, kteøíž vidíli slávu mou a znamení má, kteráž jsem èinil v Egypti a na poušti této, a kteøíž pokoušeli mne již desetkrát, aniž uposlechli hlasu mého, ²³ Neuzoí zemi té, kterouž jsem s pøísahou zaslíbil otcùm jejich, aniž jí kdo z tìch, kteøíž mne popouzeli, uhlédá. ²⁴ Ale služebníka svého Kálefa, (nebo v nìm byl jiný duch, a celem následoval mne), uvedu jej do zemi, do kteréž chodil, a sími jeho dìdièní obdrží ji. ²⁵ Ale ponìvadž Amalechitský a Kananejský bydlí v tom údolí, obraťte se zase zítra, a beøte se na poušť cestou k moøi Rudému. ²⁶ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi, øka: ²⁷ Až dokud snášeti budu množství toto zlé, kteréž repce proti mnì? Až dokud reptání synù Izraelských, kteøíž repcí proti mnì, slyšeti budu? ²⁸ Rci jim: Živ jsem já, praví Hospodin, že^t vám uèiním tak, jakž jste mluvili v uši mé: ²⁹ Na poušti této padnou mrtvá tìla vaše, a všickni, kteøíž jste seèeteni, podlé všeho poètu vašeho od majících let dvadcati a výše, kteøíž jste reptali proti mnì, ³⁰ Nevejdete, pravím, vy do zemi, o kteréž, zdvihna ruku svou, pøisáhl jsem, že vás osadím v ní, jedinè Kálef, syn Jefonùv, a Jozue, syn Nun. ³¹ Ale dítky vaše malé, o nichž jste øekli, že v loupež budou, ty uvedu, aby užívali zemi té, kterouž jste vy pohrdli. ³² Tìla pak vaše mrtvá padnou na poušti této. ³³ A synové vaši budou tuláci na poušti této ètyøidceti let, a ponesou pokutu smilství vašeho, až do konce vyhynou tìla vaše

na poušti. ³⁴ Podlé počtu dnů, v nichž jste procházeli zemi tu, totiž čtyřiceti dnů, jeden každý den za rok počítaje, ponese te nepravosti své čtyřiceti let, a poznáte pomstu svého odtržení se ode mne. ³⁵ Já Hospodin mluvím, že to učiním všemu tomuto množství zlému, kteréž se zrotilo proti mně; na poušti této do konce zhynou, a tu zemrou. ³⁶ Muži pak ti, kteréž poslal byl Mojžíš k shlednutí zemi té, a kteříž, navrátili se, uvedli v reptání proti němu všechno množství to, haněním ošklivě zemi, ³⁷ Ti, muži, kteříž hanili zemi, ranou těžkou zemřeli před Hospodinem. ³⁸ Jozue pak, syn Nun, a Kálef, syn Jefonův, živi zůstali z mužů těch, kteříž chodili k vyšetření zemi. ³⁹ Tedy mluvil Mojžíš slova ta ke všechnim synům Izraelským; i plakal lid velmi. ⁴⁰ A vstavše ráno, vstoupili na vrch hory, a řekli: Aj, my hotovi jsme, abychom šli k místu, o němž mluvil Hospodin; nebo jsme zhřešili. ⁴¹ Jimž řekl Mojžíš: Proč jest to, že vy přestupujete přikázání Hospodinovo? ješto vám to na dobré nevyjde. ⁴² Nevstupujte, nebo Hospodin není u prostěd vás, abyste nebyli poraženi od nepřátel vašich. ⁴³ Amalechitský zajisté a Kananejský jest tu před vámi, a padnete od něho, proto že jste se odvrátili od následování Hospodina, aniž také Hospodin bude s vámi. ⁴⁴ Oni pak předce usilovali vstoupiti na vrch hory, ale truhla smlouvy Hospodinovy a Mojžíš nevycházeli z stanů. ⁴⁵ Tedy vstoupili Amalechitský a Kananejský, kteříž bydlili na těch horách, a porazili je, a potírali je až do Horma.

15

¹ Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv k synům Izraelským a řci jim: Když vejdete do země přebývání vašich, kterouž já dám vám, ³ A budete chtít obitovati obětí ohnivou Hospodinu v zápal, aneb obětí bui slíbenou,

buï dobrovolnou, aneb pøi slavnostech vašich, abyste uèinili vůni spokojující Hospodina, buïto z skotù, aneb z drobného dobytku: ⁴ Tedy kdož by koli obìtoval dar svùj Hospodinu, obìtuj obìt suchou, desátý díl efi mouky bìlné, zadìlané olejem, jehož bude ètvrtý díl míry hin. ⁵ A vína v obìt mokrou ètvrtinku hin obìtovati budeš pøi zápalu, aneb pøi obìti vítìzné k jednomu každému beránku. ⁶ Pøi beranu pak obìtovati budeš obìt suchou, mouky bìlné dvì desetiny, zadìlané olejem, tøetinkou míry hin. ⁷ Vína také k obìti mokré tøetí díl míry hin obìtovati budeš u vůni spokojující Hospodina. ⁸ Jestliže pak obìtovati budeš volka v obìt zápalnou, aneb v obìt k splnìní slibu, aneb v obìt pokojnou Hospodinu: ⁹ Tedy budeš obìtovati spolu s volkem obìt suchou, tøi desetiny mouky bìlné, zadìlané olejem, jehož by byla pùlka hin. ¹⁰ A vína k obìti mokré obìtovati budeš pùlku hin. Ta jest obìt ohnivá vůni spokojující Hospodina. ¹¹ Tak udìláte s každým volem i s každým skopcem, i s dobytèetem buï ono z ovec neb z koz. ¹² Podlé toho, jakž mnoho jich obìtovati budete, tak se zachováte pøi jednom každém z nich. ¹³ Všelický obyvatel tak bude to vykonávati, aby obìtoval obìt ohnivou vůni spokojující Hospodina. ¹⁴ Takž bude-li u vás i pøíchozí, aneb kdokoli mezi vámi v pronárodch vašich, a bude obìtovati obìt ohnivou vůni spokojující Hospodina, jakž vy se pøi tom chováte, tak i on chovati se bude. ¹⁵ V shromáždìní tomto ustanovení jednostejné buï vám i pøíchozímu, kterýž by u vás byl, ustanovení vìené v pronárodch vašich; jakož vy, tak pøíchozí bude pøed Hospodinem. ¹⁶ Zákon jednostejný a poòádek jednostejný bude vám i pøíchozímu kterýž by u vás byl. ¹⁷ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹⁸ Mluv k synùm Izraelským a rci jim: Když pøijdete do zemì, do kteréž já uvedu vás, ¹⁹ Tedy, když poènete jísti chléb zemì,

obítovati budete obít vzhòru pozdvižení Hospodinu. ²⁰ Z prvotin tìsta vašeho kolàè obítovati budete v obít vzhòru pozdvižení; tak jako obít z humna, obítovati budete ji. ²¹ Z prvotin tìsta vašeho dávati budete Hospodinu obít vzhòru pozdvižení, vy i potomci vaši. ²² A když byste pozbloudili, a neuèinili všech pøikázání tìch, kteráž mluvil Hospodin k Mojžíšovi, ²³ Totiž všech vící, kteráž pøikázal Hospodin vám skrze Mojžíše, od toho dne, v kterémž pøikázání vydal Hospodin, i potom v pronárodech vašich: ²⁴ Tedy jestliže z nedopatøení všeho shromáždìní to stalo se, obítovati bude všecko množství volka mladého jednoho v obít zápalnou, k vůni spokojující Hospodina, též obít suchou, a obít mokrou pøi nìm podle pořádku, a kozla jednoho v obít za høích. ²⁵ I oèistí knìz všecko množství synù Izraelských, a odpuštìno jim bude; nebo poblouzení jest. A oni také obítovati budou obít svou, obít ohnivou Hospodinu, a obít za høích svùj pøed Hospodinem za poblouzení své. ²⁶ I bude odpuštìno všemu shromáždìní synù Izraelských i pøíchozímu, kterýž jest pohostinu u prostøed nich; nebo všeho lidu poblouzení jest. ²⁷ Jestliže by pak èlovìk jeden zhøešil z poblouzení, bude obítovati kozu roèní v obít za høích. ²⁸ I oèistí knìz duši pobloudilou, kteráž zhøešila poblouzením pøed Hospodinem; oèistí ji, a bude jí odpuštìno. ²⁹ Domácímu mezi syny Izraelskými i pøíchozímu, kterýž pohostinu mezi nimi jest, zákon tento jednostejný bude vám, když by kdo zhøešil z poblouzení. ³⁰ Èlovìk pak, kterýž by z pychu svévolnì zhøešil, tak doma zrozený jako pøíchozí, takový potupil velice Hospodina; protož vyhlazen bude z prostøedku lidu svého. ³¹ Nebo slovem Hospodinovým pohrdl, a pøikázání jeho za nic sobì položil; protož koneènì vyhlazen bude èlovìk ten, a nepravost jeho zůstane na nìm. ³² Stalo se pak, když synové Izraelští byli na poušti, že našli jednoho, an sbírá

døíví v den sobotní. ³³ A ti, kteøíž ho našli sbírajícího døíví, pøivedli jej k Mojžíšovi a k Aronovi i ke všemu množství. ³⁴ I dali jej do vizení; nebo ještě nebylo jim oznámeno, co by s ním mìlo èinìno býti. ³⁵ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Smrtí a⁺ umøe èlovìk ten; necha⁺ ho bez milosti ukamenuje všechno množství vnì za stany. ³⁶ A protož vyvedli jej všechno množství ven za stany, a uházeli ho kamením, až umøel, jakož rozkázal Hospodin. ³⁷ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ³⁸ Mluv k synùm Izraelským a rci jim, a⁺ sobì dilají tøepení široké na podolcích odívù svých všickni rodové jejich, a a⁺ dávají nad tøepením šòurku modrou. ³⁹ A to budete mítí za premování, na nižto hledíce, rozpomínati se budete na všechna pøikázání Hospodinova, abyste je èinili, a nepustíte se po žádosti srdce svého, a po oèích svých, jichžto následující, smilnili byste, ⁴⁰ Ale abyste pamatovali a èinili všechna pøikázání má, a byli svatí Bohu svému. ⁴¹ Já jsem Hospodin Bùh váš, kterýž jsem vyvedl vás z zemì Egyptské, abych vám byl za Boha: Já Hospodin Bùh váš.

16

¹ Chóre pak syn Izarùv, syna Kahat z pokolení Léví, vytrhl se z jiných, tolikéž Dátan a Abiron, synové Eliabovi, také Hon, syn Feletùv, z synù Rubenových, ² A povstali proti Mojžíšovi, i jiných mužù z synù Izraelských dvì sti a padesáte, knížata shromáždìní, kteøíž svolávání byli do rady, muži slovoutní. ³ A sebravše se proti Mojžíšovi a proti Aronovi, øekli jim: Pøílištì to již na vás; všechno zajisté množství toto, všickni tito svatí jsou, a u prostøed nich jest Hospodin. Proèež se tedy vyzdvihujete nad shromáždìním Hospodinovým? ⁴ To když uslyšel Mojžíš, padl na tváø svou, ⁵ A mluvil k Chóre a ke všì rotì jeho, øka: Ráno ukáže Hospodin, kdo jsou jeho, a kdo jest svatý, i kdo

pøed nìj pøedstupovati má; nebo kohožkoli vyvolil, tomu rozkáže pøistoupiti k sobì. ⁶ Toto uèìdte: Vezmìte sobì kadidlnice, ty Chóre i všecko shromáždìní tvé, ⁷ A naklaìte do nich uhlí, a vložte na nì kadidla pøed Hospodinem zítra; i stane se, že kohožkoli vyvolí Hospodin, ten bude svatý. Pøílištì to již na vás, synové Léví. ⁸ I øekl Mojžíš k Chóre: Slyšte, prosím, synové Léví. ⁹ Zdaliž málo vám to jest, že vás oddìlil Bùh Izraelský ode všeho množství Izraelského, a rozkázal vám pøistupovati k sobì, abyste vykonávali službu pøíbytku Hospodinova, a abyste stáli pøed shromáždìním, a sloužili jim, ¹⁰ A vzal tì sobì, a všechny bratøí tvé syny Léví s tebou, a že ještì pøes to i knìžství hledáte? ¹¹ Protož víz, že ty a všickni tvoji jste ti, kteøíž se rotíte proti Hospodinu; nebo Aron co jest, že jste reptali proti nìmu? ¹² Tedy poslal Mojžíš, aby zavolali Dátana a Abirona, synù Eliabových. Kteøíž odpovìdìli: Nepùjdem. ¹³ Což^t se ještì málo zdá, že jsi vyvedl nás z zemì oplývající mlékem a strdí, abys nás zmoøil na poušti, že také chceš i panovati nad námi, a rozkazovati nám? ¹⁴ A ještì jsi nás nevedl do zemì oplývající mlékem a strdí, aniž jsi nám dal v dìdictví rolí a vinic. Zdali oèi mužùm tímto vyloupiti chceš? Nepùjdeme. ¹⁵ I rozhnìval se Mojžíš velmi, a øekl k Hospodinu: Nepatøíž na obìti jejich. Ani jednoho osla od nich jsem nevezal, aniž jsem komu z nich co zlého uèìnil. ¹⁶ Potom øekl Mojžíš k Chóre: Ty a všickni tvoji, postavte se zítra pøed Hospodinem, ty i oni, též i Aron. ¹⁷ A vezmouce jeden každý kadidlnici svou, dáte do nich kadidla, a postavíte se pøed Hospodinem, jeden každý s kadidlnicí svou; dvì stì a padesáte kadidlnic bude, ty také i Aron, každý s kadidlnicí svou. ¹⁸ Tedy vzal jeden každý kadidlnici svou, a nabravsøe do nich uhlí, vložili na nì i kadidla, a stáli u dveøí stánku úmluvy, i Mojžíši Aron.

¹⁹ Chóre pak již byl sebral proti nim všechno množství ke dveřím stánku úmluvy; i ukázala se sláva Hospodinova všemu množství. ²⁰ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, řka: ²¹ Oddìlte se z prostøedku množství tohoto, a^t je v okamžení zahladím. ²² Kteøížto padše na tváøi své, øekli: Bože silný, Bože duchù i všelikého tìla, jediný tento èlovìk zhøešil, a což na všechno shromáždíní hnìvati se budeš? ²³ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²⁴ Mluv k množství a rci: Odstupte od pøíbytku Chóre, Dátana a Abirona. ²⁵ A vstav Mojžíš, šel k Dátanovi a Abironovi; i šli za ním starší Izraelští. ²⁶ A mluvil k množství, øka: Odstupte, prosím, od stanù bezbožných mužù tìchto, aniž se èeho dotýkejte, což jejich jest, abyste nebyli zachváçeni ve všech høíších jejich. ²⁷ I odstoupili se všech stran od pøíbytku Chóre, Dátana a Abirona; ale Dátan a Abiron vyšedše, stáli u dveøí stanù svých, i ženy jejich a synové jejich, i maliècí jejich. ²⁸ Tedy øekl Mojžíš: Po tomto poznáte, že Hospodin poslal mne, abych ènil všechny skutky tyto, a že nic o své ujmi neèiním: ²⁹ Jestliže tak jako jiní lidé mrrou, zemrou i tito, a navštívéním obecným všechním lidem jestliže navštívèni budou, neposlal mne Hospodin. ³⁰ Pakli^t něco nového uèiní Hospodin, a zemì, otevra ústa svá, požøe je se vším, což mají, a sstoupí-li za živa do pekla, tedy poznáte, že jsou popouzeli muži ti Hospodina. ³¹ I stalo se, když pøestal mluvitì slov tìch, že rozstoupila se zemì pod nimi. ³² A otevøevši zemì ústa svá, požøela je i domy jejich i všechny lidi, kteøíž byli s Chóre, i všechnen statek jejich. ³³ A tak sstoupili oni se vším, což mìli, za živa do pekla, a pøikryla je zemì; i zahynuli z prostøedku shromáždíní. ³⁴ Všìckni pak Izraelští, kteøíž byli vùkol nich, utíkali, slyšìce kòik jejich; nebo øekli: Utecme, aby i nás nesehltìla zemì. ³⁵ Vyšel také oheð od Hospodina, a spalil tìch dvì stì a padesáte mužù, kteøíž

kadili. ³⁶ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ³⁷ Rci Eleazarovi, synu Arona kníze, a^t sbéøe kadidlnice z toho spáleníštì, a uhlí z nich pryè rozmece, nebo posvíceny jsou, ³⁸ Kadidlnice totiž tìch, kteøíž proti svým dušem høešili, a a^t je rozkuje na plechy k obložení oltáøe; nebo kadili jimi pøed Hospodinem, protože posvíceny jsou, a budou na znamení synùm Izraelským. ³⁹ I sebral Eleazar kníz kadidlnice mìdiné, jimiž kadili ti, kteøíž spáleni jsou, a rozkovali je k obložení oltáøe, ⁴⁰ Pro budoucí pamít synùm Izraelským, aby nepøistupoval žádný jiný, kdož by nebyl z rodu Aronova, k kadiní pøed Hospodinem, aby se mu nestalo jako Chóre a jako rotì jeho, jakož byl mluvil jemu Hospodin skrze Mojžíše. ⁴¹ Nazejtøí pak reptalo všechno množství synù Izraelských na Mojžíše a na Arona, økouce: Vy jste pøíèinou smrti lidu Hospodinova. ⁴² I stalo se, když se opìt sbíral lid proti Mojžíšovi a proti Aronovi, že se ohlédli k stánku úmluvy, a aj, pøikryl jej oblak, a ukázala se sláva Hospodinova. ⁴³ Pøišel také Mojžíš s Aronem pøed stánek úmluvy. ⁴⁴ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁴⁵ Vyjdìte z prostøedku množství tohoto, a zahladím je v okamžení. I padli na tváøi své. ⁴⁶ Tedy øekl Mojžíš Aronovi: Vezma kadidlnici, dej do ní uhlí z oltáøe, a vlož kadidla, a biž rychle k množství a oèis^t je; nebo vyšla prchlivost od tváøi Hospodinovy, a již rána se zaèala. ⁴⁷ I vzav Aron kadidlnici, jakž rozkázal Mojžíš, bižel do prostøed shromáždiní, (a aj, rána již se byla zaèala v lidu,) a zakadiv, oèistil lid. ⁴⁸ A stál mezi mrtvými a živými; i zastavena jest rána. ⁴⁹ Bylo pak tìch, kteøíž od té rány zemøeli, ètrnácte tisícù a sedm set, kromì tìch, jenž zemøeli pøíèinou Chóre. ⁵⁰ I navrátil se Aron k Mojžíšovi, ke dveøím stánku úmluvy, když ta rána pøetržena byla.

17

¹ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Mluv k synùm Izraelským, a vezmi od nich po jednom prutu z každého domu otcù, totiž ode všech knížat jejich, vedlé domù otcù jich dvanácte prutù, a jednoho každého jméno napíšeš na prutu jeho. ³ Jméno pak Aronovo napíšeš na prutu Léví; nebo jeden každý prut bude místo jednoho pøedního z domu otcù jejich. ⁴ I necháš jich v stánku úmluvy pøed svìdectvím, kdež pøicházím k vám. ⁵ I stane se, že kohož vyvolím, toho prut zkvetne; a tak spokojím a svedu s sebe reptání synù Izraelských, kterýmž repcí na vás. ⁶ Ty vìci když mluvil Mojžíš k synùm Izraelským, dali jemu všechna jejich knížata pruty své, jedno každé kníže prut z domu otce svého, totiž prutù dvanácte, prut pak Aronùv byl též mezi pruty jejich. ⁷ I zanechal Mojžíš prutù pøed Hospodinem v stánku svìdectví. ⁸ Nazejtøí pak pøišel Mojžíš do stánku svìdectví, a aj, vyrostl prut Aronùv z domu Léví, a vypustiv z sebe pupence, zkvetl a vydal mandly zralé. ⁹ I vynesl Mojžíš všechny ty pruty od tváøi Hospodinovy ke všechnim synùm Izraelským; a uzøevše je, vzali jeden každý prut svůj. ¹⁰ Øekl pak Hospodin Mojžíšovi: Dones zase prut Aronùv pøed svìdectví, aby chován byl na znamení proti buøièùm zporným, a tak pøítrž uèiniš reptání jejich na mne, aby nezemøeli. ¹¹ I uèinil tak Mojžíš; jakž byl pøíkázal jemu Hospodin, tak uèinil. ¹² Tedy mluvili synové Izraelští k Mojžíšovi, økouce: Hle, již møeme, mizíme a všickni my hyneme. ¹³ Kdožkoli blízko pøistouπά k pøibytku Hospodinovu, umírá. Všickni-liž smrtí zhyneme?

18

¹ A protož øekl Hospodin Aronovi: Ty a synové tvoji i dùm otce tvého s tebou poneseš nepravost svatyni; ty

také i synové tvoji s tebou poneseš nepravost kněžství svého. ² Bratři také své, pokolení Lévi, ešed otce svého připoj k sobě, a^t jsou při tobě a posluhují tobě; ty pak a synové tvoji s tebou před stánkem svědectví sloužiti budete. ³ A pilně ostříhati budou rozkázání tvého, bedliví jsouce při všem stánku; a však a^t k nádobám svatyni a k oltáři nepřistupují, aby nezeměli i oni i vy. ⁴ A při držeti se budou tebe, pilně ostříhajíce stánku úmluvy při všech službách jeho; a cizí žádný nepřistupuj k vám. ⁵ Protož pilně ostříhejte svatyni i služby oltáře, a^t nepřichází více zúšivá prchlivost na syny Izraelské, ⁶ Poněvadž jsem já vybral bratři vaše Levity z synů Izraelských vám, za dar dané Hospodinu, aby konali službu při stánku úmluvy. ⁷ Ty pak a synové tvoji s tebou ostříhati budete kněžství svého při všech věcech přináležejících k oltáři, a kteréž jsou za oponou, a sloužiti budete. Úřad kněžství vašeho darem jsem vám dal, protož, přistoupil-li by kdo cizí, umře. ⁸ Mluvil také Hospodin k Aronovi: Aj, já dal jsem tobě k ostříhání obiti své, kteréž se vzhůru pozdvihují; všecko také, což se posvěcuje od synů Izraelských, tobě jsem dal pro pomazání i synům tvým ustanovením věným. ⁹ Toto bude tvé z více posvěcených, kteréž nepřicházejí na oheň: Všelická obit jejich, bui suchá obit jejich, neb obit za hřích jejich, aneb obit za provinění jejich, kteréž mi dávati budou, svatosvaté tobě bude to i synům tvým. ¹⁰ V svatyni budeš je jísti, každý pohlaví mužského bude je jísti; svaté bude tobě. ¹¹ Tvá tedy bude obit darů jejich, kteráž vzhůru pozdvížena bývá; každou také obit synů Izraelských, kteráž sem i tam obracína bývá, tobě jsem dal a synům tvým, i dcerám tvým s tebou ustanovením věným. Každý, kdož jest čistý v domě tvém, bude je jísti. ¹² Všecko, což předního jest z oleje, a což nejlepšího jest vína a obilí, prvotiny těch věcí, kteréž dají Hospodinu, dal jsem

tobì. ¹³ Prvotiny všech vùcí, kteréž rostly v zemi jejich, ty pøinesou Hospodinu, a tvé budou. Každý, kdož jest èistý v domì tvém, jísti je bude. ¹⁴ Všecko oddané Bohu v Izraeli tvé bude. ¹⁵ Cožkoli otvírá život všelikého tìla, kteréž obitováno bývá Hospodinu, tak z lidí jako z hovad, tvé bude; prvorozené však z lidí, vyplaceno bude, prvorozené také z neèistých hovad vyplatiti kážeš. ¹⁶ Výplata pak jeho, když mu již jeden mìsíc bude, vedlé ceny tvé bude pìti loty støbra podlé lotu svatynì; dvadcepeniz váží lot. ¹⁷ Ale prvorozeného z volù, neb z ovcí, neb z koz, nedáš vyplatiti; nebo posvíceny jsou. Krev jejich vykropíš na oltáø, a tuk jejich zapálíš, aby byl obìtí ohnivou vůni spokojující Hospodina. ¹⁸ Maso pak jejich tvé bude; jako hrudí z obìti sem i tam obracení, a jako plece pravé tvé bude. ¹⁹ Každou obìt vzhòru pozdvižení z vùcí posvícených, kteréž pøinášejí synové Izraelští Hospodinu, dal jsem tobì, a synùm tvým, i dcerám tvým s tebou ustanovením vìným, smlouvou trvánlivou a vìnou pøed Hospodinem, tobì i semeni tvému s tebou. ²⁰ Mluvil také Hospodin k Aronovi: V zemi jejich, dìdictví ani dílu svého mezi nimi nebudeš mítí; já jsem díl tvùj, a dìdictví tvé u prostøed synù Izraelských. ²¹ Synùm pak Léví, aj, dal jsem všechny desátky v Izraeli za dìdictví, za službu jejich, kterouž vykonávají, sloužíce pøi stánku úmluvy. ²² A synové Izraelští necha^t nepøistupují k stánku úmluvy, aby nenesli høíchu a nezemøeli. ²³ Ale sami Levítové konati budou službu pøi stánku úmluvy, a sami ponosou nepravost svou. Ustanovení vìné v pronárodech vašich to bude, aby dìdictví nemívali mezi syny Izraelskými. ²⁴ Nebo desátky synù Izraelských, kteréž pøinášeti budou Hospodinu v obìt vzhòru pozdvižení, dal jsem Levítùm za dìdictví; protož jsem o nich øekl: U prostøed synù Izraelských nebudou mítí dìdictví. ²⁵ I mluvil Hospodin k

Mojžíšovi, øka: ²⁶ Mluv k Levítùm a rci jim: Když vezmete desátky od synù Izraelských, kteréž jsem vám dal od nich za didictví vaše, tedy pøinesete z nich obìt vzhùru pozdvižení Hospodinu, desátky z desátkù. ²⁷ A poètena vám bude ta obìt vaše jako obilí z humna, a jako víno od presu. ²⁸ Tak vy také pøinesete obìt vzhùru pozdvižení Hospodinu ze všech desátkù svých, kteréž vezmete od synù Izraelských, a dáte z nich obìt Hospodinovu Aronovi knìzi. ²⁹ Ze všech darù svých pøinesete každou obìt vzhùru pozdvižení Hospodinu, díl posvìcený všeho, což nejlepšího jest. ³⁰ Díš jim také: Když obìtovati budete z toho, což nejlepšího jest, poèteno bude Levítùm jako úrody z humna, a jako úrody od presu. ³¹ Jísti pak budete ty desátky na všelikém místi vy i èeled vaše; nebo mzda vaše jest za službu vaši pøi stánku úmluvy. ³² A neponesete pro to høíchu, když obìtovati budete to, což nejlepšího jest; a tak nepoškrvníte vícì posvìcených od synù Izraelských, a nezemøete.

19

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a k Aronovi, øka: ² Toto jest ustanovení zákona, kteréž pøikázal Hospodin, øka: Mluv k synùm Izraelským, a^t vezmouce, pøivedou k tobì jalovici èervenou bez vady, na níž by nebylo poškrvny, a na kterouž by ještě jho nebylo kladeno. ³ A dáte ji Eleazarovi knìzi, kterýž vyvede ji ven z stanù, a rozkáže ji zabiti pøed sebou. ⁴ A vezma Eleazar knìz krve její na prst svùj, kropiti bude jí naproti stánku úmluvy sedmkrát. ⁵ Potom káže tu jalovici spáliti pøed oèima svýma; kùži její, i maso její, i krev její s lejny jejími dá spáliti. ⁶ A vezma knìz døeva cedrového, yzopu a èervce dvakrát barveného, uvrže to vše do ohni, v kterémž ta jalovice hoøí. ⁷ I zpøøe knìz roucha svá, a tìlo své umyje vodou; potom vejde do

stanu, a bude nečistý až do večera. ⁸ Takž také i ten, kterýž ji páčil, zpéøe roucha svá u vodi, a tilo své obmyje vodou, a nečistý bude až do večera. ⁹ Popel pak té jalovice spálené smete muž čistý, a vysype jej vni za stany na místi čistém, aby byl všecním synům Izraelským chován k vodi očištiní, kteráž bude k očištiní za hřích. ¹⁰ A ten, kdož by smetl popel té jalovice, zpéøe roucha svá a nečistý bude až do večera. A budou to míti synové Izraelští i pøichozí, kterýž jest pohostinu u prostøed nich, za ustanovení vièné. ¹¹ Kdo by se dotkl tila kteréhokoli mrtvého èlovíka, nečistý bude za sedm dní. ¹² Takový očiš^oovati se bude tou vodou dne tøetího a dne sedmého, i bude čistý; neočistí-li se pak dne tøetího a dne sedmého, nebude^t čistý. ¹³ Kdo by koli, dotkna se tila mrtvého èlovíka, kterýž umøel, neočistil se, pøíbytku Hospodinova poškrnil. Protož vyhlazena bude duše ta z Izraele, nebo vodou očiš^oování není pokropen; nečistý^t bude, a nečistota jeho zůstává na něm. ¹⁴ Tento jest také zákon, kdyby èlovík umøel v stanu: Kdo by koli všel do toho stanu, a kdo by koli byl v stanu, nečistý bude za sedm dní. ¹⁵ Tolikéž všeliká nádoba odkrytá, kteráž by nemìla svrchu pøikryvadla na sobì, nečistá bude. ¹⁶ Tak kdož by se koli dotkl na poli buí meèem zabitého, aneb mrtvého, buíto kosti èlovíka, aneb hrobu, nečistý bude za sedm dní. ¹⁷ A vezmou pro nečistého popela z spálené za hřích, a nalejí na něj vody živé do nádoby. ¹⁸ Potom vezme èlovík čistý yzopu, a omoèí jej v té vodi, a pokropí stanu, i všeho nádobí i lidí, kteøíž by tu byli, tolikéž toho, kterýž dotkl se kosti, aneb zabitého, aneb mrtvého, aneb hrobu. ¹⁹ Pokropí tedy čistý nečistého v den tøetí a v den sedmý; a když jej očistí dne sedmého, zpéøe šaty své, a umyje se vodou, a čistý bude u večer. ²⁰ Jestliže by pak kdo nečistý jsa, neočistil se, vyhlazena bude duše ta z prostøedku shromáždiní; nebo

svatynì Hospodinovy poškrvnil, vodou oèiš'ování nejsa pokropen; neèistý jest. ²¹ I bude jim to za ustanovení vìèné. Kdož by pak tou vodou oèiš'ování kropil, zpéøe roucha svá, a kdož by se dotkl vody oèiš'ování, neèistý bude až do veèera. ²² Èehokoli dotkl by se neèistý, neèisté bude; èlovìk také, kterýž by se dotkl toho, neèistý bude až do veèera.

20

¹ I pøitáhlo všechno množství synù Izraelských na pouš' Tsin, mìsíce prvního; i pozùstal lid v Kádes, kdež umøela Maria, a tu jest pochována. ² A když množství to nemìlo vody, sešli se proti Mojžíšovi, a proti Aronovi. ³ I domlouval se lid na Mojžíše, a mluvili, økouce: Ó kdybychom i my byli zemøeli, když zemøeli bratøí naši pøed Hospodinem! ⁴ Proè jste jen uvedli shromáždìní Hospodinovo na pouš' tuto, abychom zde pomøeli i my i dobytek náš? ⁵ A proè jste nás vyvedli z Egypta, abyste uvedli nás na toto zlé místo, na nìmž se nerodí ani obilí, ani fíkù, ani hroznù, ani jablek zrnatých, na kterémž ani vody ku pití není? ⁶ Tedy odšel Mojžíš s Aronem od tváøi shromáždìní ke dveøím stánku úmluvy, a padli na tváøi své; i ukázala se sláva Hospodinova nad nimi. ⁷ A mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁸ Vezmi hùl, a shromáždìce všechno množství, ty i Aron bratr tvùj, mluvejte k skále této pøed oèima jejich, a vydá vodu svou. I vyvedeš jim vodu z skály, a dáš nápoj všemu množství i dobytku jejich. ⁹ Tedy vzal Mojžíš hùl pøed tváøí Hospodinovou, jakž rozkázal jemu. ¹⁰ I svolali Mojžíš s Aronem všechno množství pøed skálu, a øekl jim: Slyštež nyní, ó reptáci: Zdali z skály této vyvedeme vám vodu? ¹¹ I pozdvihl Mojžíš ruky své, a udeøil v skálu holí svou po dvakrát; i vyšly vody hojnè, a pilo všechno množství i dobytek jejich. ¹² Potom

øekl Hospodin Mojžíšovi a Aronovi: Že jste mi nevířili, abyste posvětili mne pøed oèima synù Izraelských, proto neuvédete shromáždìní tohoto do zemì, kterouž jsem jim dal. ¹³ To[†] jsou ty vody sváru, o kteréž svaøili se synové Izraelští s Hospodinem, a posvěcen jest v nich. ¹⁴ I poslal Mojžíš posly z Kádes k králi Edom, aby øekli: Toto[†] vzkazuje bratr tvùj Izrael: Ty víš o všech tížkostech, kteréž pøišly na nás, ¹⁵ Že sstoupili otcové naši do Egypta, a bydlili jsme tam za mnoho let. Egyptští pak ssužovali nás i otce naše. ¹⁶ A volali jsme k Hospodinu, kterýž uslyšel hlas náš, a poslav andìla, vyvedl nás z Egypta, a aj, již jsme v Kádes mìstì, pøi pomezí tvém. ¹⁷ Nech[†], prosím, projdeme skrze zemi tvou. Nepùjdeme pøes rolí, ani pøes vinice, aniž píti budeme vody z èí studnice; cestou královskou pùjdeme a neuchýlíme se na pravo ani na levo, dokavadž nepøejdeme mezi tvých. ¹⁸ Jemužto odpovìdìl Edom: Nechoì skrze mou zemi, abych s meèem nevyšel v cestu tobì. ¹⁹ I øekli mu synové Izraelští: Obecnou silnicí pùjdeme, a jestliže vody tvé napili bychom se, buì my neb dobytek náš, zaplatíme ji; nic jiného nežádáme, toliko píšì abychom prošli. ²⁰ Odpovìdìl: Neprojdeš. A vytáhl proti nim Edom s množstvím lidu a s silou velikou. ²¹ Když tedy nedopustil Edom Izraelovi, aby pøešel meze jeho, uchýlil se Izrael od niho. ²² A hnuvše se synové Izraelští i všecko množství jejich z Kádes, pøišli na horu øeèenou Hor. ²³ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Aronovi na hoøe Hor, pøi pomezí zemì Edom, øka: ²⁴ Pøipojen bude Aron k lidu svému; nebo nevejde do zemì, kterouž jsem dal synùm Izraelským, proto že jste odporni byli øeìi mé pøi vodách sváru. ²⁵ Pojmi Arona a Eleazara syna jeho, a uveďeš je na horu Hor. ²⁶ A svleèeš Arona z roucha jeho, a obleèeš v òi Eleazara syna jeho; nebo Aron pøipojen bude k lidu svému, a tam umøe. ²⁷ I uèinil Mojžíš, jakž rozkázal

Hospodin, a vstoupili na horu Hor pøed oèima všeho množství. ²⁸ A svlékl Mojžíš Arona z roucha jeho, a oblékl v nì Eleazara syna jeho. I umøel tam Aron na pahrbku hory, Mojžíš pak a Eleazar sstoupili s hory. ²⁹ Vidouce pak všechno množství, že umøel Aron, plakali ho za tøidceti dní všecken dùm Izraelský.

21

¹ To když uslyšel Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poledne, že by táhl Izrael tou cestou, kterouž byli špehéøi šli, bojoval s ním, a zajal jich množství. ² Tedy Izrael uèinil slib Hospodinu, øka: Jestliže dáš lid tento v ruce mé, do gruntu zkazím místa jejich. ³ I uslyšel Hospodin hlas Izraele a dal mu Kananejské, kterýžto do gruntu zkazil je i místa jejich, a nazval jméno toho místa Horma. ⁴ Potom hnuli se s hory Hor cestou k moøi Rudému, aby obešli zemi Idumejskou; i ustával lid velice na cestì. ⁵ A mluvil lid proti Bohu a proti Mojžíšovi: Proè jste vyvedli nás z Egypta, abychom zemøeli na poušti? Nebo ani chleba ani vody není, a duše naše chléb tento nièemný sobì již zošklivila. ⁶ Protož dopustil Hospodin na lid hady ohnivé, kteøíž jej štípali, tak že množství lidu zemøelo z Izraele. ⁷ Tedy pøišel lid k Mojžíšovi a øekli: Zhøešili jsme nebo jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobì; modl se Hospodinu, a[†] odejme od nás ty hady. I modlil se Mojžíš za lid. ⁸ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Udìlej sobì hada podobného tím ohnivým, a vyzdvihni jej na sochu; a každý uš[†]knutý, když pohledí na nìj, živ bude. ⁹ I udìlal Mojžíš hada mìdìného, a vyzdvihl jej na sochu; a stalo se, když uš[†]kl had nikoho, a on vzhlédl na hada mìdìného, že zùstal živ. ¹⁰ Tedy hnuli se odtud synové Izraelští, a položili se v Obot. ¹¹ Potom pak hnuvše se z Obot, položili se pøi pahrbcích hor Abarim na poušti, kteráž jest naproti zemi

Moábské k východu slunce. ¹² Odtud brali se, a položili se v údolí Zared. ¹³ Opit hnuvše se odtud, položili se u brodu potoka Arnon, kterýž jest na poušti, a vychází z konèin Amorejských. Nebo Arnon jest pomezí Moábské mezi Moábskými a Amorejskými. ¹⁴ Protož praví se v knize bojù Hospodinových, že proti Vahebovi u vichøici bojoval, a proti potokùm Arnon. ¹⁵ Nebo tok tìch potokù, kterýž se nachyluje ku položení Ar, ten jde vedlé pomezí Moábského. ¹⁶ A odtud táhli do Beer; a to jest to Beer, o němž byl øekl Hospodin k Mojžíšovi: Shromažì lid, a dám jim vodu. ¹⁷ Tedy zpíval lid Izraelský písnièku tuto: Vystupiž studnice, prozpìvujte o ní; ¹⁸ Studnice, kterouž kopala knížata, kterouž vykopali pøední z lidu s vydavatelem zákona holemi svými. Z poušti pak brali se do Matana, ¹⁹ A z Matana do Nahaliel, z Nahaliel do Bamot, ²⁰ A z Bamot do údolí, kteréž jest na poli Moábském, až k vrchu hory, kteráž leží na proti poušti. ²¹ Tedy poslal lid Izraelský posly k Seonovi králi Amorejskému, øka: ²² Nech' jdeme skrze zemi tvou. Neuchýlíme se ani do pole, ani do vinic, ani z studnic vody pítí nebudeme, ale cestou královskou pùjdeme, dokavadž nepøejdeme pomezí tvého. ²³ I nedopustil Seon jítì lidu Izraelskému skrze krajinu svou, nýbrž sebrav Seon všecken lid svůj, vytáhl proti lidu Izraelskému na pouš', a pøitáh do Jasa, bojoval proti Izraelovi. ²⁴ I porazil jej lid Izraelský meèem, a vzal v didictví zemi jeho, od Arnon až do Jabok, a až do zemì synù Ammon; nebo pevné bylo pomezí Ammonitských. ²⁵ Tedy vzal Izrael všechna ta místa, a pøebýval ve všech místech Amorejských, v Ezebon a ve všech místeèkách jeho. ²⁶ Nebo Ezebon bylo místo Seona krále Amorejského, kterýž když bojoval proti králi Moábskému prvnímu, vzal mu všechnu zemi jeho z rukou jeho až do Arnon. ²⁷ Protož øíkávali v pøísloví: Poíte do Ezebon,

aby vystaveno bylo a vzdíláno místo Seonovo. ²⁸ Nebo oheð vyšel z Ezebon, a plamen z místa Seon, i spálil Ar Moábských a obyvatele výsosti Arnon. ²⁹ Bída tobì Moáb, zahynuls lide Chámos; dal syny své v utíkání, a dcery své v zajetí králi Amorejskému Seonovi. ³⁰ A království jejich zahynulo od Ezebon až do Dibon, a vyhladili jsme je až do Nofe, kteréž jest až k Medaba. ³¹ A tak bydlil Izrael v zemi Amorejské. ³² Potom poslal Mojžíš, aby shlédli Jazer, kteréž vzali i s místečky jeho; a tak vyhnal Amorejské, kteøíž tam bydlili. ³³ Obrátivše se pak, táhli cestou k Bázan. I vytáhl Og, král Bázan, proti nim, on i všecken lid jeho, aby bojoval v Edrei. ³⁴ Tedy øekl Hospodin Mojžíšovi: Neboj se ho; nebo v ruce tvé dal jsem jej, i všecken lid jeho, i zemi jeho, a uèiniš jemu tak, jakož jsi uèinil Seonovi, králi Amorejskému, kterýž bydlil v Ezebon. ³⁵ I porazili jej i syny jeho, i všecken lid jeho, tak že žádný živý po nim nezůstal, a uvázali se dìdièní v zemi jeho.

22

¹ I táhli synové Izraelští a položili se na polích Moábských, nedocházeje k Jordánu, naproti Jerichu. ² A vidìl Balák, syn Seforùv, všecko, co uèinil Izrael Amorejskému. ³ I bál se Moáb toho lidu velmi, proto že ho bylo mnoho, a svíral se pro pøítomnost synù Izraelských. ⁴ Protož øekl Moáb k starším Madianským: Tudíž toto množství požere všecko, což jest vůkol nás, jako šírá vůl trávu polní. Byl pak Balák, syn Seforùv, toho èasu králem Moábským. ⁵ I poslal posly k Balámovi, synu Beorovu, do místa Petor, kteréž jest pøi øece v zemi vlasti jeho, aby povolal ho, øka: Aj, lid vyšel z Egypta, aj, pøikryl svrcek zemi, a usazuje se proti mnì. ⁶ Protož nyní pøi medle, zloøeè mnì k vůli lidu tomuto, nebo silnìjší mne jest; snad svítizím nad ním, a porazím jej, aneb vyženu z zemi této. Vím

zajisté, že komuž ty žehnáš, požehnaný bude, a komuž ty zloøeíš, bude zloøeèný. ⁷ Tedy šli starší Moábští a starší Madianští, nesouce v rukou svých peníze za zloøeèní; i pøišli k Balámovi, a vypravovali mu slova Balákova. ⁸ On pak øekl jim: Pobuíte zde pøes tuto noc, a dám vám odpovìd, jakž mi mluvití bude Hospodin. I zùstala knížata Moábská s Balámem. ⁹ Pøišel pak Bùh k Balámovi a øekl: Kdo jsou ti muži u tebe? ¹⁰ Odpovìdìl Balám Bohu: Balák, syn Seforùv, král Moábský, poslal ke mnì, øka: ¹¹ Aj, lid ten, kterýž vyšel z Egypta, pøikryl svrchek zemì; protož nyní poi, proklò mi jej, snad svítizím, bojuje s ním, a vyženu jej. ¹² I øekl Bùh k Balámovi: Nechoi s nimi, aniž zloøeè lidu tomu, nebo požehnaný jest. ¹³ Tedy Balám vstav ráno, øekl knížatùm Balákovým: Navra^te se do zemì své, nebo nechce mi dopustiti Hospodin, abych šel s vámi. ¹⁴ A vstavše knížata Moábská, pøišli k Balákovi a øekli: Nechtìl Balám jíti s námi. ¹⁵ Tedy opìt poslal Balák více knížat a znamenitìjších, nežli první. ¹⁶ Kteòíž pøišedše k Balámovi, øekli jemu: Toto praví Balák, syn Seforùv: Nezpìeuj se, prosím, pøijítì ke mnì. ¹⁷ Nebo velikou ctì tì ctìtì chci, a což mi koli rozkážeš, uèiním; protož pøii, prosím, proklò mi lid tento. ¹⁸ Odpovídaje pak Balám, øekl služebníkùm Balákovým: By^t mi pak dal Balák plný dùm svùj støibra a zlata, nemohl bych pøestoupiti slova Hospodina Boha svého, a uèiniti proti nìmu malé neb veliké vìci. ¹⁹ Nyní však zùstaòte, prosím, zde i vy také této noci, abych zvidìl, co dále mluvití bude Hospodin se mnou. ²⁰ Pøišed pak Bùh k Balámovi v noci, øekl jemu: Ponìvadž proto, aby povolali tì, pøišli muži tito, vstana, jdi s nimi, a však což pøikáží tobì, to èiò. ²¹ Tedy Balám vstav ráno, osedlal oslici svou, a bral se s knížaty Moábskými. ²² Ale rozpálil se hnìv Boží, proto že jel s nimi, a postavil se andìl Hospodinùv na cestì, aby mu pøekazil; on pak

sedl na oslici své, maje s sebou dva služebníky své. ²³ A když uzøela oslice andìla Hospodinova, an stojí na cestì, a meè jeho vytržený v ruce jeho, uhnula se s cesty, a šla polem. I bil ji Balám, aby ji navedl zase na cestu. ²⁴ A andìl Hospodinùv stál na stezce u vinice mezi dvìma zìdkami. ²⁵ Viduci pak oslice andìla Hospodinova, pøitiskla se ke zdi, pøitøela také nohu Balámovi ke zdi; proèež opìt bil ji. ²⁶ Potom andìl Hospodinùv šel dále, a stál v úzkém místì, kdež nebylo žádné cesty k uchýlení se na pravo neb na levo. ²⁷ A viduci oslice andìla Hospodinova, padla pod Balámem; proèež rozhníval se velmi Balám, a bil oslici kyjem. ²⁸ I otevøel Hospodin ústa oslice, a øekla Balámovi: Což^t jsem uèinila, že již po tøetí mne biješ? ²⁹ Øekl Balám k oslici: To, že jsi mne v posmìch uvedla. Ó bych mìl meè v rukou, jistì bych ti již zabil. ³⁰ Odpovìdìla oslice Balámovi: Zdaliž nejsem oslice tvá? Jezdíval jsi na mnì, jak jsi mne dostal, až do dnes; zdaliž jsem kdy obyèej mìla tak èiniti tobì? Kterýž odpovìdìl: Nikdy. ³¹ V tom otevøel Hospodin oèi Balámovy, i uzøel andìla Hospodinova, an stojí na cestì, maje meè dobytý v ruce své; a nakloniv hlavy, poklonu uèinil na tváø svou. ³² I mluvil k nìmu andìl Hospodinùv: Proè jsi bil oslici svou po tøikrát? Aj, já vyšel jsem, abych se protivil tobì; nebo uchýlil jsi se s cesty pøede mnou. ³³ Když vidìla mne oslice, vyhnula mi již po tøikrát; a by^t mi se byla nevyhnula, již bych byl také tebe zabil, a jí živé nechal. ³⁴ Odpovìdìl Balám andìlu Hospodinovu: Zhøešil^t jsem, nebo jsem nevidìl, že ty stojíš proti mnì na cestì; protož nyní, jestliže se nelíbí tobì, raději navrátím se domù. ³⁵ Øekl andìl Hospodinùv k Balámovi: Jdi s muži tìmi, avšak slovo, kteréž mluviti budu tobì, to mluviti budeš. Tedy šel Balám s knížaty Balákovými. ³⁶ Uslyšev pak Balák o pøíchodu Balámovu, vyšel proti nìmu do mìsta Moábského, kteréž bylo pøi øece Arnon,

jenž jest pøi konci pomezí. ³⁷ I øekl Balák Balámovi: Zdaliž jsem víc než jednou neposílal pro ti? Proèež jsi tedy nepøišel ke mnì? Proto-li, že bych ti náležitì uctiti nemohl? ³⁸ Odpovìdìl Balám Balákovi: Aj, již jsem pøišel k tobì; nyní pak zdaliž všelijak budu co moci mluviti? Slovo, kteréž vložil Bùh v ústa má, to mluviti budu. ³⁹ I bral se Balám s Balákem, a pøijeli do mìsta Husot. ⁴⁰ Kdežto nabiv Balák volù a ovec, poslal k Balámovi a k knížatùm, kteøíž s ním byli. ⁴¹ Nazejtøí pak ráno, pojav Balák Baláma, uvedl ho na výsosti modly Bál, odkudž shlédl i nejdalší díl lidu Izraelského.

23

¹ A øekl Balám Balákovi: Udìlej mi tuto sedm oltáøù, a pøiprav mi také sedm volkù a sedm skopcù. ² I udìlal Balák, jakž mluvil Balám. Tedy obìtoval Balák a Balám volka a na každém oltáøi. ³ Øekl pak Balám Balákovi: Postùj pøi obìti své zápalné, a pùjdu, zdali by se potkal se mnou Hospodin, a což by koli mnì ukázal, povím tobì. I odšel sám. ⁴ I potkal se Bùh s Balámem, a øekl jemu Balám: Sedm oltáøù zpøádal jsem, a obìtoval jsem volka a skopce na každém oltáøi. ⁵ Vložil pak Hospodin slovo v ústa Baláмова a øekl: Navrať se k Balákovi a tak mluv. ⁶ I navrátil se k nìmu, a našel jej, an stojí pøi obìti své zápalné, i všechna knížata Moábská. ⁷ Tedy vzav pøed sebe pøísloví své, øekl: Z Aram pøivedl mne Balák král Moábský, z hor východních, øka: Poì, zloøeè mi k vůli Jákoba, a poì, vydej klatbu na Izraele. ⁸ Proè bych zloøeèil, komuž Bùh silný nezloøeèì? A proè bych klel, kohož Hospodin neproklíná? ⁹ Když s vrchu skal hledím na nìj, a s pahrbkù spatøuji jej, aj, lid ten sám bydlí, a k jiným národùm se nepøimišuje. ¹⁰ Kdo seète prach Jákobùv? a kdo poèet? Kdo seète ètvrtý díl Izraelského lidu? Ó bych já umøel smrtí spravedlivých, a dokonání mé ó by

bylo jako i jeho! ¹¹ I øekl Balák Balámovi: Což mi to děláš? Abys zloøeèil nepøátelùm mým, povolal jsem ti, a ty pak ustavièni dobroøeèíš jim. ¹² Kterýž odpovídaje, øekl: Zdali toho, což Hospodin vložil v ústa má, nemám šetøiti, abych tak mluvil? ¹³ I øekl jemu Balák: Poï, prosím, se mnou na jiné místo, odkudž bys vidìl jej, (toliko zadní díl jeho vidìti budeš, a všeho nebudeš vidìti), a proklò mi jej odtud. ¹⁴ I pojav jej, vyvedl ho na rovinu Zofim, na vrch jednoho pahrbku, a udìlav sedm oltáøù, obitoval volka a skopce na každém oltáøi. ¹⁵ Øekl pak Balákovi: Postùj tuto pøi zápalné obìti své, a já pùjdu tamto vstøíc Hospodinu. ¹⁶ I potkal se Hospodin s Balámem, a vloživ slovo v ústa jeho, øekl: Navra^t se k Balákovi a mluv tak. ¹⁷ Pøišel tedy k nìmu, a hle, on stál pøi zápalné obìti své, a knížata Moábská s ním. Jemužto øekl Balák: Co mluvil Hospodin? ¹⁸ A on vzav pøísloví své, øekl: Povstaø Baláku a slyš, pozoruj mne, synu Seforùv. ¹⁹ Bùh silný není jako èlovìk, aby klamal, a jako syn èlovìka, aby se mìnil. Což by øekl, zdaliž neuèiní? Což by promluvil, zdali neutvrdí toho? ²⁰ Hle, abych dobroøeèil, pøijal jsem to na sebe; nebo dobroøeèil^t jest, a já toho neodvolám. ²¹ Nepatøí na nepravosti v Jákobovi, aniž hledí na pøestoupení v Izraeli; Hospodin Bùh jeho jesti^t s ním, a zvuk krále vítizícího v nìm. ²² Bùh silný vyvedl je z Egypta, jako silou jednorožcovou byv jim. ²³ Nebo není kouzlù proti Jákobovi, ani zaklínání proti Izraelovi; již od toho èasu vypravováno bude o Jákobovi a Izraelovi, co uèinil s ním Bùh silný. ²⁴ Aj, lid jakožto silný lev povstane, a jakožto lvìeè vzchopí se; nepoloží se, dokudž by nejedl loupeže, a dokudž by nevypil krve zbitých. ²⁵ I øekl Balák Balámovi: Aniž mu již zloøeè více, ani dobroøeè. ²⁶ Jemuž odpovìdìl Balám, øka: Zdaliž^t jsem nepravil, že, což by mi koli mluvil Hospodin, to uèiním? ²⁷ I øekl Balák Balámovi: Poï,

prosím, povedu tě na jiné místo, odkudž snad líbiti se bude Bohu, abys mi je proklel. ²⁸ A pojav Balák Baláma, uvedl jej na vrch hory Fegor, kteráž leží naproti poušti. ²⁹ Tedy řekl Balám Balákovi: Udilej mi tuto sedm oltářů, a připrav mi také sedm volků a sedm skopců. ³⁰ I učinil Balák, jakž řekl Balám, a obitoval volka a skopce na každém oltáři.

24

¹ Vida pak Balám, že by se líbilo Hospodinu, aby dobrořečil Izraelovi, již více nešel jako prvé, jednou i po druhé, k ěarům svým, ale obrátil tvář svou proti poušti. ² A pozdvih očí svých, viděl Izraele bydlícího v staních po svých pokoleních, a byl nad ním duch Boží. ³ I vzav podobenství své, dí: Řekl Balám, syn Beorův, řekl muž mající otevřené oči, ⁴ řekl slyšící výmluvnosti Boha silného, kterýž vidí všemohoucího vidí, kterýž když padne, otevřené má oči: ⁵ Jak velmi krásní jsou stánkové tvoji, Jákože, obytkové tvoji, Izraeli! ⁶ Tak jako se potokové rozšiřují, jako zahrady vedlé řeky, jako stromové aloes, kteréž štípl Hospodin, jako cedrové podlé vod. ⁷ Poteče voda z okovu jeho, a síme jeho u vodách mnohých. A král jeho vyvýšen bude více než Agag, a vyzdvihne se království jeho. ⁸ Bůh silný vyvedl jej z Egypta, jako udatnost jednorožcova jest jemu; šzeré národy protivné sobě, a kosti jich potře a stělymi svými prostějí. ⁹ Složil se a ležel jako lvěe, a jako lev zúživý; kdo jej zbudí? Kdo by požehnaní dával tobě, požehnaný bude, a kdož by zlořečil, bude zlořečený. ¹⁰ Tedy zapáliv se hněvem Balák proti Balámovi, tleskl rukama svými a řekl Balámovi: Abys zlořečil nepříteli mému, povolal jsem tebe, a aj, ustavičně dobrořečil jsi jim již po třikrát. ¹¹ Protož nyní navrať se raději k místu svému. Byl jsem řekl: Velikou ctí tě ctíti chci, a hle, Hospodin zbavil tě cti.

¹² Jemuž odpovìdil Balám: Však hned poslùm tvým, kteréž jsi poslal ke mnì, mluvil jsem, øka: ¹³ By⁴ mi dal Balák plný dùm svùj støíbra a zlata, nebudu moci pøestoupiti øeèi Hospodinovy, abych èinil dobré neb zlé sám od sebe; což mi Hospodin oznámí, to mluvitì budu, ¹⁴ (Ale však ještì já, již odcházeje k lidu svému, poèkej, poradím tobì,) co uèiní lid ten lidu tvému v posledních dnech. ¹⁵ Tedy vzav podobenství své, dí: Øekl Balám, syn Beorùv, øekl muž mající oèi otevøené, ¹⁶ Øekl slyšící výmluvnosti Boha silného, kterýž zná nauèení nejvyššího, a vidinì všemohoucího vidí, kterýž když padne, otevøené má oèi: ¹⁷ Uzòím⁴ jej, ale ne nyní, pohledím na nìj, ale ne z blízka. Vyjde⁴ hvizda z Jákoba, a povstane berla z Izraele, kteráž poláme knížata Moábská, a zkazí vsecky syny Set. ¹⁸ I bude Edom podmanìn, a Seir v vladaøství pøijde nepøátelùm svým; nebo Izrael zmužile sobì poèínati bude. ¹⁹ Panovati bude pošlý z Jákoba, a zahladí ostatky z každého mìsta. ²⁰ A když uzøel Amalecha, vzav podobenství své, øekl: Jakož poèátek národu Amalech, tak konec jeho do gruntu zahyne. ²¹ Uzøev pak Cinea, vzav podobenství své, øekl: Pevný jest pøíbytek tvùj, a na skále založils hnízdo své; ²² Ale však vyhnán bude Cineus, Assur zajatého jej povede. ²³ Opit vzav podobenství své, øekl: Ach, kdo bude živ, když toto uèiní Bùh silný? ²⁴ A bárky z zemì Citim pøiplynou a ssouží Assyrské, ssouží také Židy, ale i ten lid do konce zahyne. ²⁵ Potom vstav Balám, odšel a navrátil se na místo své; Balák také odšel cestou svou.

25

¹ V tom, když pobyl Izrael v Setim, poèal lid smilniti s dcerami Moábskými. ² Kteréž pozvaly lidu k obìtem bohù svých; i jedl lid, a klanìli se bohùm jejich. ³ I pøipojil se lid Izraelský k modle Belfegor, a popudila se prchlivost

Hospodinova proti Izraelovi. ⁴ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi všechna knížata lidu, a zvišej ty nešlechetníky Hospodinova pøed sluncem, aby se odvrátila prchlivost Hospodinova od Izraele. ⁵ I øekl Mojžíš soudcùm Izraelským: Zabí jeden každý z svých všelikého, kterýž se pøipojil k modle Belfegor. ⁶ A aj, jeden z synù Izraelských pøišel, a pøivedl k bratøím svým ženu Madianku, na odivu Mojžíšovi i všemu množství synù Izraelských; oni pak plakali u dveøí stánku úmluvy. ⁷ To když uzøel Fínes, syn Eleazara, syna Aronova, kníze, vyvstal z prostøedku množství toho, a vzal kopí do ruky své. ⁸ A všed za mužem Izraelským do stanu, probodl je oba dva, muže Izraelského, i ženu tu skrze bøicho její; i odvrácena jest rána od synù Izraelských. ⁹ Zhynulo jich pak od té rány dvaceti ètyøi tisíce. ¹⁰ Tedy mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹¹ Fínes, syn Eleazara kníze, syna Aronova, odvrátil prchlivost mou od synù Izraelských, kdyžto horlil horlivostí mou u prostøed nich, tak abych neshladil synù Izraelských v horlivosti své. ¹² Protož díš: Aj, já dám jemu smlouvu svou pokoje. ¹³ I bude mítí on i sími jeho po ním smlouvu knížství vìèného, proto že horlil pro Boha svého, a øèistil syny Izraelské. ¹⁴ A bylo jméno muže Izraelského zabitého, kterýž byl zabit s Madiankou, Zamri, syn Sálùv, kníže domu otce svého z pokolení Simeonova. ¹⁵ Jméno pak ženy Madianky zabité, Kozbi, dcera Sur, kterýž byl pøední v národu svém, v domì otce svého mezi Madianskými. ¹⁶ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹⁷ Nepøátelsky zacházejte s těmi Madianskými, a zbíte je. ¹⁸ Nebo i oni nepøátelsky a lstivì chovali se k vám, a oklamali vás skrze modlu Fegor, a skrze Kozbu, dceru knížete Madianského, sestru svou, kteráž zabita jest v den pomsty pøišlé z pøíèiny Fegor.

26

¹ I stalo se po té ráni, že mluvil Hospodin k Mojžíšovi a Eleazarovi, synu Arona knìze, øka: ² Seètìte všecko množství synù Izraelských, od dvacítiletých a výše po domácích otcù jejich, všechny, kteøíž by mohli jítì k boji v Izraeli. ³ Tedy mluvil Mojžíš a Eleazar knìz k nim na polích Moábských, pøi Jordánu proti Jerichu, øka: ⁴ Seètìte lid od dvaceti let majících a výše, jakž rozkázal Hospodin Mojžíšovi a synùm Izraelským, kteøíž byli vyšli z zemì Egyptské. ⁵ Ruben prvorozený byl Izraelùv. Synové Rubenovi: Enoch, z nihož pošla èeled Enochitská; Fallu, z nihož èeled Fallutská; ⁶ Ezron, z nihož èeled Ezronitská; Charmi, z nihož èeled Charmitská. ⁷ Ty jsou èeledi Rubenovy. A bylo jich seètených ètyøidceti tøi tisíce, sedm set a tøidceti. ⁸ A syn Fallùv Eliab. ⁹ Synové pak Eliabovi: Nemuel, a Dátan, a Abiron. To jsou ti, Dátan a Abiron, pøední z shromáždínì, kteøíž se vadili s Mojžíšem a s Aronem v spiknutí Chóre, když odporni byli Hospodinu. ¹⁰ Proèež otevøela zemì ústa svá, a požøela je i Chóre, tehdáž když zemøela ta rota, a oheð spálil tìch dvì stì a padesáte mužù, kteøíž byli za pøíklad jiným. ¹¹ Synové pak Chóre nezemøeli. ¹² Synové Simeonovi po èeledech svých: Namuel, z nihož èeled Namuelitská; Jamin, z nihož èeled Jaminská; Jachin, z nihož èeled Jachinská; ¹³ Sohar, z nihož èeled Soharská; Saul, z nihož èeled Saulitská. ¹⁴ Ty jsou èeledi Simeonovy, jichž bylo dvamecítma tisícù a dvì stì. ¹⁵ Synové Gád po èeledech svých: Sefon, z nihož èeled Sefonitská; Aggi, z nihož èeled Aggitská; Suni, z nihož èeled Sunitská; ¹⁶ Ozni, z nihož èeled Oznitská; Heri, z nihož èeled Heritská; ¹⁷ Arodi, z nihož èeled Aroditská; Areli, z nihož èeled Arelitská. ¹⁸ Ty jsou èeledi synù Gád, podlé toho, jakž seètenì jsou, ètyøidceti tisícù a pìt set. ¹⁹ Synové Judovi: Her a Onan; ale zemøeli Her i Onan v zemì Kanánské. ²⁰ Byli pak synové Judovi po èeledech svých: Séla, z nihož

èeled Sélanitská; Fáres, z nihož èeled Fáresská; Zára, z nihož èeled Záretska. ²¹ Byli pak synové Fáresovi: Ezron, z nihož èeled Ezronitská; Hamul, z nihož èeled Hamulská. ²² Ty jsou èeledi Judovy, podlé toho, jakž seèteni jsou, sedmdesáte šest tisícù a pìt set. ²³ Synové Izacharovi po èeledech svých: Tola, z nihož èeled Tolatská; Fua, z nihož èeled Fuatská; ²⁴ Jasub, z nihož èeled Jasubská; Simron, z nihož èeled Simronská. ²⁵ Ty jsou èeledi Izacharovy, podlé toho, jakž seèteni jsou, šedesáte ètyøi tisíce a tøi sta. ²⁶ Synové Zabulonovi po èeledech svých: Sared, z nihož èeled Saredská; Elon, z nihož èeled Elonská; Jafelel, z nihož èeled Jafelelská. ²⁷ Ty jsou èeledi Zabulonovy, podlé toho jakž seèteni jsou, šedesáte tisíc a pìt set. ²⁸ Synové Jozefovi po èeledech svých: Manasses a Efraim. ²⁹ Synové Manassesovi: Machir, z nihož èeled Machirská. A Machir zplodil Galáda, z nihož èeled Galádská. ³⁰ Ti jsou synové Galád: Jezer, z nihož èeled Jezerská; Helek, z nihož èeled Helekitská; ³¹ Asriel, z nihož èeled Asrielská; Sechem, z nihož èeled Sechemská; ³² Semida, z nihož èeled Semidatská; Hefer, z nihož èeled Heferská. ³³ A Salfad, syn Heferùv, nemìl synù, než toliko dcery, jichž jsou tato jména: Mahla, Noa, Hegla, Melcha a Tersa. ³⁴ Ty jsou èeledi Manassesovy, a naèteno jich padesáte dva tisíce a sedm set. ³⁵ Ale synové Efraimovi po èeledech svých: Sutala, z nihož èeled Satalitská; Becher, z nihož èeled Becherská; Tehen, z nihož èeled Tehenská. ³⁶ A ti jsou synové Satalovi: Heran, z nihož èeled Heranská. ³⁷ Ty jsou èeledi synù Efraimových, podlé toho, jakž seèteni jsou, tøidceti dva tisíce a pìt set. Ti jsou synové Jozefovi po èeledech svých. ³⁸ Synové pak Beniaminovi po èeledech svých: Béla, z nihož èeled Bélitská; Asbel, z nihož èeled Asbelská; Ahiram, z nihož èeled Ahiramská; ³⁹ Sufam, z nihož èeled Sufamská; Hufam, z nihož èeled Hufamská. ⁴⁰ Byli pak synové Béla: Ared a Náman; z

Ared èeled Aredská, z Náman èeled Námanská. ⁴¹ Ti jsou synové Benjaminovi po èeledech svých, podlé toho, jakž seètení jsou, ètyøidceti pìt tisícù a šest set. ⁴² Tito pak synové Danovi po èeledech svých: Suham, z nihož èeled Suhamská. Ta jest rodina Danova po èeledech svých. ⁴³ Všech èeledí Suhamských, jakž seètení jsou, šedesáte ètyøi tisíce a ètyøi sta. ⁴⁴ Synové Asser po èeledech svých: Jemna, z nihož èeled Jemnitská; Jesui, z nihož èeled Jesuitská; ⁴⁵ Beria, z nihož èeled Berietská. Synové Beriovi: Heber, z nihož èeled Heberská; Melchiel, z nihož èeled Melchielská. ⁴⁶ Jméno pak dcery Asser bylo Serach. ⁴⁷ Ty jsou èeledi synù Asser, tak jakž seètení jsou, padesáte tøi tisíce a ètyøi sta. ⁴⁸ Synové Neftalímovi po èeledech svých: Jasiel, z nihož èeled Jasielská; Guni, z nihož èeled Gunitská; ⁴⁹ Jezer, z nihož èeled Jezerská; Sallem, z nihož èeled Sallemská. ⁵⁰ Ta jest rodina Neftalímova po èeledech svých, tak jakž seètení jsou, ètyøidceti pìt tisícù a ètyøi sta. ⁵¹ Ten jest poèet synù Izraelských, šestkrát sto tisícù a jeden tisíc, sedm set a tøidceti. ⁵² Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, øka: ⁵³ Tímto rozdìlena bude zemì k dìdictví podlé poètu jmen. ⁵⁴ Vìtšímu poètu vìtší dìdictví dáš, a menšímu menší; jednomu každému vedlé poètu seètených jeho dáno bude dìdictví jeho. ⁵⁵ A však losem a[†] jest rozdìlena zemì; vedlé jmen pokolení otcù svých dìdictví vezmou. ⁵⁶ Losem dìleno bude dìdictví její, buì jich mnoho neb málo. ⁵⁷ Tito pak jsou seètení z Levítù po èeledech svých: Gerson, z nihož èeled Gersonitská; Kahat, z nihož èeled Kahatská; Merari, z nihož èeled Meraritská. ⁵⁸ Ty jsou èeledi Léví: Èeled Lebnitská, èeled Hebronitská, èeled Moholitská, èeled Musitská, èeled Choritská. Kahat pak zplodil Amrama. ⁵⁹ A jméno manželky Amramovy Jochebed, dcera Léví, kteráž se mu narodila v Egypti; ona pak porodila Amramovi Arona a Mojžíše, a Marii sestru

jejich. ⁶⁰ Aronovi pak zrozeni jsou: Nádab a Abiu, Eleazar a Itamar. ⁶¹ Ale Nádab a Abiu zemřeli, když obitovali oheď cizí před Hospodinem. ⁶² I bylo jich naěteno třimecítma tisíců, všech pohlaví mužského zstáóí měsíce jednoho a výše; nebo nebyli poětení mezi syny Izraelskými, proto že jim nebylo dáno dídectví mezi syny Izraelskými. ⁶³ Tito seětení jsou od Mojžíše a Eleazara knize; oni seětli syny Izraelské na polích Moábských při Jordánu, naproti Jerichu. ⁶⁴ Mezi tímto pak nebyl žádný z oních seětených od Mojžíše a Arona knize, když poěitali syny Izraelské na poušti Sinai; ⁶⁵ (Nebo řekl byl Hospodin o nich: Smrtí zemrou na poušti;) a žádný z nich nepozůstal, jedině Kálef, syn Jefonův, a Jozue, syn Nun.

27

¹ Tehdy pěstoupily dcery Salfada, syna Heferova, syna Galád, syna Machir, syna Manasse, z pokolení Manasse, syna Jozefova. Tato pak jsou jména dcer jeho: Mahla, Noa, Hegla, Melcha a Tersa. ² A postavily se před Mojžíšem a před Eleazarem knizem, i před knížaty a vším množstvím, u dveří stánku úmluvy, a řekly: ³ Otec náš umřel na poušti, kterýž však nebyl z spolku těch, kteříž se zrotili proti Hospodinu v rotě Chóre; nebo pro hřích svůj umřel, synů žádných nemaje. ⁴ Což vyhlazeno býti má jméno otce našeho z ředei jeho, proto že nemil syna? Dej nám dídectví mezi bratřimi otce našeho. ⁵ I vznesl tu vůč Mojžíš na Hospodina. ⁶ Kterýž odpovídl Mojžíšovi, řka: ⁷ Dobře mluví dcery Salfad. Dejž jim bez odporu právo dídectví mezi bratřimi otce jejich, a přenes dídectví otce jejich na ně. ⁸ K synům pak Izraelským toto mluvíti budeš: Když by kdo umřel, nemaje syna, tedy přenesete dídectví jeho na dceru jeho. ⁹ Pakli by ani dcery nemil, tedy dáte dídectví jeho bratřím jeho. ¹⁰ Pakli by ani bratř

nemil, tedy dáte didictví jeho bratøím otce jeho. ¹¹ Pakli by ani strýcù nemil, tedy dáte didictví jeho pøíteli jeho, kterýž jest nejbližší jemu v rodu jeho, aby didièni obdržel je. A bude to synùm Izraelským za ustanovení soudné, jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹² Øekl také Hospodin Mojžíšovi: Vstup na horu tuto Abarim, a spatø zemi, kterouž jsem dal synùm Izraelským. ¹³ A když spatøíš ji, pøipojen budeš k lidu svému i ty, jako pøipojen jest Aron bratr tvùj, ¹⁴ Ponìvadž jste odporovali øeèi mé na poušti Tsin, pøi odporování všeho množství, kdež jste mne mìli posvìtiti pøi vodách pøed oèima jejich. To jsou ty vody sváru v Kádes, na poušti Tsin. ¹⁵ I øekl Mojžíš Hospodinu, øka: ¹⁶ Opatøíš Hospodin Bùh duchù, Bùh všelikého tìla, shromáždìní toto mužem hodným, ¹⁷ Kterýž by vycházel pøed nimi, a kterýž by vcházel pøed nimi, kterýž by vyvodil a zase uvodil je, aby nebylo shromáždìní Hospodinovo jako ovce, kteréž nemají pastýøe. ¹⁸ I øekl Hospodin Mojžíšovi: Vezmi k sobì Jozue, syna Nun, muže, v kterémž jest duch mùj, a vlož ruku svou na něj. ¹⁹ A postavì jej pøed Eleazarem knìzem a pøede všìm shromáždìním, dáš jemu nauèení pøed oèima jejich, ²⁰ A udìlíš jemu slávy své, aby ho poslouchalo všechno množství synù Izraelských. ²¹ Kterýž pøed Eleazarem knìzem postavì se, ptáti se ho bude na soud urim pøed Hospodinem. K rozkazu jeho vyjdou, a k rozkazu jeho vejdou, on i všickni synové Izraelští s ním, a všechno shromáždìní. ²² I uèinil Mojžíš tak, jakž mu byl rozkázal Hospodin, a pojav Jozue, postavil jej pøed Eleazarem knìzem a pøede všìm shromáždìním. ²³ A vloživ ruce své na něj, dal jemu nauèení, jakž mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

28

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Pøikaž synùm

Izraelským a rci jim: Obětí mých, chleba mého, v obětech mých ohnivých u vůni spokojující mne, nezanedbávejte mi přinášeti v čas k tomu vyměšený. ³ Dítě tedy jim: Tato jest oběť ohnivá, kterouž obětovati budete Hospodinu: Beránky roění bez poškrvny dva, každého dne v oběť zápalnou ustaviěni. ⁴ Beránka jednoho obětovati budeš ráno, a beránka druhého obětovati budeš k večerou. ⁵ Desátý také díl míry efi mouky bílné, v oběť suchou, zadílané olejem nejěistším, ètvrtou èástkou míry hin. ⁶ Ta jest oběť zápalná ustaviěná, kteráž obětována jest na hoře Sinai u vůni přijemnou, v oběť ohnivou Hospodinu. ⁷ A oběť mokrá její, ètvrtý díl míry hin na každého beránka; v svatyni obětuj oběť mokrou silného nápoje Hospodinu. ⁸ Beránka pak druhého obětovati budeš k večerou, tak jako oběť suchou jitění, a jako oběť mokrou její obětovati budeš v oběť ohnivou, u vůni spokojující Hospodina. ⁹ Dne také sobotního dva beránky roění bez poškrvny, a dvě desetiny mouky bílné, olejem zadílané v oběť suchou s obětí její mokrou. ¹⁰ Ta bude oběť zápalná sobotní každého dne sobotního, mimo zápalnou oběť ustaviěnou a mokrou oběť její. ¹¹ Také na nov mīsíců vašich obětovati budete oběť zápalnou Hospodinu, volky mladé dva, skopce jednoho, beránků roěních bez poškrvny sedm; ¹² A tři desetiny mouky bílné, olejem zadílané v oběť suchou při každém volku, a dvě desetiny mouky bílné, olejem zadílané v oběť suchou při každém skopci; ¹³ A jednu desetinu mouky bílné olejem zadílané v oběť suchou při každém beránku, k oběti zápalné u vůni přijemnou, v oběť ohnivou Hospodinu. ¹⁴ Tyto pak oběti mokré jejich z vína: Půl míry hin bude při každém volku, a třetí èástka hin při skopci, a ètvrtá èástka hin při každém beránku. Ta jest oběť zápalná k nov mīsici, každého mīsíce přes celý rok. ¹⁵ Kozla také jednoho v oběť za hřích, mimo

obìt ustaviènou, obìtovati budete Hospodinu s mokrou obìtí jeho. ¹⁶ Mìsíce pak prvního, ètrnáctý den téhož mìsíce velikanoc bude Hospodinu, ¹⁷ A v patnáctý den téhož mìsíce slavnost; za sedm dní chleby nekvašené jísti budete. ¹⁸ Prvního dne shromáždìní svaté bude, žádného díla robotného nebudete dìlati v òim. ¹⁹ Obìtovati pak budete obìt ohnivou v zápal Hospodinu, volky mladé dva, skopce jednoho, a sedm beránkù roèních; bez poškrvny budou. ²⁰ A suchou obìt pøi nich, totiž mouku bìlnou, olejem zadìlanou, tøi desetiny pøi každém volku, a dvì desetiny pøi každém skopci obìtovati budete. ²¹ A jednu desetinu obìtovati budeš pøi každém beránku z tìch sedmi beránkù, ²² A kozla v obìt za høích jednoho k oèištìní vás. ²³ Mimo obìt zápalnou jitøní, kteráž jest obìt ustavièná, obìtovati budete to. ²⁴ Tak obìtovati budete každého dne za tìch sedm dní pokrm obìti ohnivé, u vůni spokojující Hospodina, mimo zápalnou obìt ustaviènou, a obìt mokrou její. ²⁵ Sedmého pak dne shromáždìní svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete dìlati. ²⁶ V den také prvotin, když obìtovati budete novou obìt suchou Hospodinu, vyplnìc téhodny vaše, shromáždìní svaté míti budete; žádného díla robotného nebudete dìlati. ²⁷ A obìtovati budete obìt zápalnou, u vůni spokojující Hospodina, volky mladé dva, skopce jednoho, beránkù roèních sedm, ²⁸ A obìt suchou jejich, mouky bìlné olejem zadìlané tøi desetiny pøi každém volku, dvì desetiny pøi každém skopci, ²⁹ Jednu desetinu pøi každém beránku z tìch sedmi beránkù, ³⁰ Kozla jednoho k oèištìní vašemu. ³¹ To mimo obìt zápalnou ustaviènou, a obìt suchou její obìtovati budete; bez poškrvny a^t jsou s obìtmi svými mokkými.

29

¹ Mìsíce pak sedmého v první den jeho shromáždìní svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete

dílati; to jest den troubení vašeho. ² A obítovati budete zápal u vůni pøíjemnou Hospodinu, volka mladého jednoho, skopce jednoho, beránkù roèních bez poškrvny sedm; ³ A obít suchou pøi nich z mouky bìlné olejem zadílané, tøi desetiny na každého volka, a dvě desetiny na každého skopce; ⁴ A desetina jedna na každého beránka z sedmi beránkù; ⁵ A kozla jednoho v obít za høích k oèištní vás. ⁶ Mimo zápalnou obít novomìšènou s obítí její suchou, a mimo obít zápalnou ustaviènou s obítí její suchou, a s obítmi jejich mokkými vedlé pořádku jejich, u vůni pøíjemnou, v obít ohnivou Hospodinu. ⁷ V desátý pak den téhož mìsíce sedmého shromáždíni svaté míti budete, a ponižovati budete životù svých; žádného díla nebudete dílati. ⁸ A obítovati budete obít zápalnou Hospodinu u vůni pøíjemnou, volka mladého jednoho, skopce jednoho, beránkù roèních sedm, a ti a^t jsou bez poškrvny; ⁹ A obít suchou jejich z mouky bìlné olejem zadílané, tøi desetiny na každého volka, a dvě desetiny na každého skopce; ¹⁰ A desetina jedna na každého beránka z tìch sedmi beránkù; ¹¹ Kozla jednoho v obít za høích, mimo obít za høích k oèištní, a mimo zápal ustavièný s obítí suchou jeho, a s obítmi mokkými jejich. ¹² V patnáctý také den mìsíce sedmého shromáždíni svaté míti budete; žádného díla robotného nebudete dílati, ale slaviti budete svátek Hospodinu za sedm dní. ¹³ A obítovati budete zápal v obít ohnivou u vůni spokojující Hospodina, volkù mladých tøinácte, skopce dva, beránkù roèních ètrnácte, a ti a^t jsou bez poškrvny; ¹⁴ Též obít suchou jejich z mouky bìlné olejem zadílané, tøi desetiny na každého volka z tøinácti volkù, dvě desetiny na každého skopce z tìch dvou skopcù, ¹⁵ A jednu desetinu na každého beránka z tìch ètrnácti beránkù; ¹⁶ A kozla jednoho v obít za høích, mimo zápal ustavièný s obítí jeho suchou i mokrou. ¹⁷ Potom dne

druhého volků mladých dvanácte, skopce dva, beránků roeních bez poškrvny ètrnácte, ¹⁸ S obítí suchou pøi nich, a s obítmi mokrými jejich pøi každém volku, skopci i beránku vedlé poètu jejich, jakž jest obyèej; ¹⁹ A kozla jednoho v obít za høích, mimo zápal ustavièný s obítí suchou jeho a s obítmi mokrými jeho. ²⁰ Dne pak tøetího volků jedenácte, skopce dva, a beránků roeních bez poškrvny ètrnácte, ²¹ S obítí suchou a s obítmi mokrými jejich pøi každém volku, skopci i beránku, vedlé poètu jejich, jakž jest obyèej; ²² A kozla v obít za høích jednoho, mimo obít zápalnou ustaviènou s obítí její suchou i mokrou. ²³ Dne pak ètvrtého volků deset, skopce dva, beránků roeních bez poškrvny ètrnácte, ²⁴ S obítí suchou i s obítmi mokrými jejich pøi každém volku, skopci a beránku, vedlé poètu jejich, jakž jest obyèej; ²⁵ A kozla jednoho v obít za høích, mimo obít zápalnou ustaviènou s obítí její suchou i mokrou. ²⁶ Dne také pátého volků devít, skopce dva, beránků roeních bez poškrvny ètrnácte, ²⁷ S obítí suchou i s obítmi mokrými jejich pøi každém volku, skopci i beránku, vedlé poètu jejich, jakž jest obyèej; ²⁸ A kozla jednoho v obít za høích, mimo obít zápalnou ustaviènou s obítí její suchou i mokrou. ²⁹ A dne šestého volků osm, skopce dva, beránků roeních bez poškrvny ètrnácte, ³⁰ S obítí suchou a s obítmi mokrými jejich pøi každém volku, skopci i beránku, vedlé poètu jejich, jakž jest obyèej; ³¹ A kozla jednoho v obít za høích, mimo obít zápalnou ustaviènou s obítí její suchou i s obítmi mokrými. ³² Tolikéž dne sedmého volků sedm, skopce dva, beránků roeních bez poškrvny ètrnácte, ³³ S obítí suchou i s obítmi mokrými jejich na volky, skopce i beránky, vedlé poètu jejich, jakž jest obyèej; ³⁴ A kozla jednoho v obít za høích, mimo obít zápalnou ustaviènou s obítí její suchou i mokrou. ³⁵ Dne pak osmého slavnost

míti budete; žádného díla robotného nebudete dilati. ³⁶ A obítovati budete obít zápalnou, v obít ohnivou vůni spokojující Hospodina, volka jednoho, skopce jednoho, a beránků roeních sedm bez poškvry, ³⁷ S obítí suchou i s obítmi mokrými jejich při volku, skopci i beránčích, vedlé počtu jejich, jakž jest obyèej; ³⁸ A kozla jednoho v obít za hřích, mimo obít zápalnou ustaviènou s obítí její suchou i mokrou. ³⁹ Ty více vykonávati budete Hospodinu při slavnostech vašich, kromì toho, což byste z slibu aneb z dobré vůle své obitovali, buï zápalné, aneb suché, aneb mokré, aneb pokojné obiti vaše.

30

¹ I oznámil Mojžíš synùm Izraelským všecy ty více, kteréž pøikázal jemu Hospodin. ² Mluvil také Mojžíš knížatùm pokolení synù Izraelských, øka: Toto⁴ jest, což pøikázal Hospodin: ³ Jestliže by muž slib aneb pøisahu uèinil Hospodinu, závazkem zavazuje duši svou, nezruší slova svého; podlé všeho, což vyšlo z úst jeho, uèiní. ⁴ Když by pak osoba ženského pohlaví uèinila slib Hospodinu, a závazkem zavázala se v domì otce svého v mladosti své, ⁵ A slyše otec její slib a závazek její, jímž zavázala duši svou, mlèel by k tomu: tedy stálí budou všickni slibové její, i každý závazek, jímž zavázala se, stálý bude. ⁶ Jestliže by pak to zrušil otec její toho dne, když slyšel všecy ty sliby a závazky její, jimiž zavázala duši svou, nebudou⁴ stálí; a Hospodin odpustí jí, nebo otec její to zrušil. ⁷ Pakli by vdaná byla za muže, a mila by slib na sobì, aneb pronesla by ústy svými nic, èímž by se zavázala, ⁸ A slyše muž její, nic by jí neøekl toho dne, kteréhož slyšel: stálí budou slibové její, i závazkové, jimiž zavázala duši svou, stálí budou. ⁹ Jestliže by pak muž její toho dne, jakž uslyšel, odepøel tomu, a zrušil slib,

kterýž na sobì míla, aneb nič rty svými pronesla, èimž by se zavázala, také odpustí jí Hospodin. ¹⁰ Všelický pak slíb vdovy aneb ženy zahnané, jímž by se zavázala, stálý bude. ¹¹ Ale jestliže v domì muže svého slíbila, a závazkem zavázala se s pøísahou, ¹² A slyše to muž její, mlèel k tomu a neodepøel: tedy stálí budou všickni slibové její, a všickni závazkové, jimiž se zavázala, stálí budou. ¹³ Pakli docela odepøel muž její toho dne, jakž uslyšel, všeliký slib, kterýž vyšel z úst jejích, a závazek, jímž zavázala se, nebude stálý; muž její zrušil to, a Hospodin jí odpustí. ¹⁴ Všelického slibu a každého závazku s pøísahou uèinìného o trápení života jejího, muž její potvrdí jeho, a muž její zruší jej. ¹⁵ Pakli by muž její den po dni mlèel, tedy potvrdí všech slibù jejích, a všech závazkù jejích, kteréž na sobì má; potvrdil^t jest jich, nebo neodepøel jí v den ten, když to uslyšel. ¹⁶ Jestliže by pak slyše, potom teprv zrušiti to chtìl, tedy on ponese nepravost její. ¹⁷ Ta jsou ustanovení, kteráž pøíkázal Hospodin Mojžíšovi, mezi mužem a ženou jeho, mezi otcem a dcerou jeho v mladosti její, dokudž jest v domì otce svého.

31

¹ Mluvil opìt Hospodin k Mojžíšovi, øka: ² Pomsti první synù Izraelských nad Madianskými, a potom pøipojen budeš k lidu svému. ³ Mluvil tedy Mojžíš k lidu, øka: Vypravte nikteré z sebe k boji, aby šli proti Madianským a vykonali pomstu Hospodinovu nad nimi. ⁴ Po tisíci z pokolení, ze všech pokolení Izraelských vyšlete k boji. ⁵ I vydáno jest z mnohých tisícù Izraelských po tisíci z každého pokolení, totiž dvanácte tisícù zpùsobných k boji. ⁶ I poslal je Mojžíš po tisíci z každého pokolení k boji, a Fínsa syna Eleazara knìze s nimi; a nádoby svaté i trouby

k troubení byly v ruce jeho. ⁷ Tedy bojovali proti Madianským, jakož byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi, a zbili všechny pohlaví mužského. ⁸ Pobili také krále Madianské mezi jinými, kteréž porazili, totiž Evi, Rekem, Sur, Hur a Rebe, pít králù Madianských; Baláma také, syna Beorova, zabili meem. ⁹ A zajali synové Izraelští ženy Madianské i dìti jejich; všecka hovada jejich, i všechny dobytky jejich, a všecka zboží jejich pobrali. ¹⁰ Všecka také místa jejich, v kterýchž svá obydlí mili, i všechny hrady jejich vypálili ohnìm. ¹¹ A všecku loupež i všechny koøisti pobravše, lidi i hovada, ¹² Vedli je k Mojžíšovi a k Eleazarovi knìzi, a ke všemu množství synù Izraelských, i zajaté i koøisti, i loupeže, k vojsku na roviny Moábské, kteréž jsou pøi Jordánu naproti Jerichu. ¹³ I vyšli Mojžíš a Eleazar knìz a všecka knížata shromáždini proti nim ven za stany. ¹⁴ Tedy rozhnìval se Mojžíš na vůdce vojska, hejtmany nad tisíci a setníky, kteøíž se navraceli z boje, ¹⁵ A øekl jim Mojžíš: A což jste zachovali všechny ženy? ¹⁶ Ej, ony[†] jsou hle synùm Izraelským, podlé rady Balámovy, daly pøieinu k pøestoupení proti Hospodinu, pøi modláøství Fegor, proež ona rána pøišla byla na lid Hospodinùv. ¹⁷ Protož nyní zmordujte všechny dìti pohlaví mužského, a všechny ženy, kteréž poznaly muže. ¹⁸ Všecky pak panny, kteréž nepoznaly muže, zachovejte sobì živé. ¹⁹ Vy pak zùstaøte vnì za stany za sedm dní; všickni, kteøížkoli jste nikoho zabili, aneb kteøíž jste se zabitého dotkli, oèištovati se budete dne tøetího a dne sedmého, sebe i zajaté své. ²⁰ Všelike také roucho a všechny vici kožené, i všelijaké dílo z í kozích, i všelikou nádobu døevinou oèištíte. ²¹ I øekl Eleazar knìz vojákùm, kteøíž byli šli k boji: Toto jest ustanovení zákona, kteréž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ²² Zlato však, støbro, mii, železo, cín a olovo, ²³ A cožkoli trpí oheð, ohnìm pøepálíte, a pøeèištino bude,

však tak, když vodou oèišťování obmyto bude; což pak nemùže ohni strpiti, to skrze vodu protáhnete. ²⁴ Zpéete také roucha svá v den sedmý, a èistí budete; a potom vejdete do stanù. ²⁵ Mluvil i to Hospodin k Mojžíšovi, øka: ²⁶ Seèti summu koøistí zajatých, tak z lidí jako z hovad, ty a Eleazar knìz, a pøední z èeledi otcù v lidu; ²⁷ A rozdílíš ty koøisti na dva díly, jeden mezi vojáky, kteøíž byli vytáhli na vojnu, a druhý mezi všechno shromáždíní. ²⁸ A vezmeš díl na Hospodina od mužù bojovných, kteøíž byli vyšli na vojnu, jednu duši z pìti set, buïto z lidí neb z hovad, neb z oslù, neb z ovcí. ²⁹ Z jejich polovice to vezmete, a dáte Eleazarovi knìzi obìt vzhùru pozdvižení Hospodinu. ³⁰ Z polovice pak té, kteráž jest synù Izraelských, vezmeš jedno z padesáti, buïto z lidí neb z volù, neb z oslù, neb z ovcí, a tak ze všelijakých hovad, a dáš to Levítùm, držícím stráž pøíbytku Hospodinova. ³¹ I uèinil Mojžíš a Eleazar knìz tak, jakž byl rozkázal Hospodin Mojžíšovi. ³² A bylo té koøisti z pozùstalé ještì loupeže, kteréž nabral lid váleèný, ovec šestkrát sto tisíc, sedmdesáte a pìt tisícù; ³³ A volù sedmdesáte a dva tisíce; ³⁴ Oslù šedesáte a jeden tisícù; ³⁵ A panen, kteréž mužù nepoznaly, všech dva a tøidceti tisícù. ³⁶ Dostala se pak polovice jedna na díl tím, kteøíž byli vytáhli na vojnu, dobytka drobného v poètu tøikrát sto tisíc, tøidceti a sedm tisícù a pìt set, ³⁷ A na díl vzatý Hospodinu dobytka drobného šest set, sedmdesáte pìt. ³⁸ A z volù šest a tøidceti tisícù, z nichž pøišlo na díl Hospodinu sedmdesáte a dva. ³⁹ Oslù také tøidceti tisíc a pìt set, z nichž pøišlo na díl Hospodinu šedesáte a jeden. ⁴⁰ A lidí šestnácte tisícù, z nichž pøišlo na díl Hospodinu tøidceti a dvì duše. ⁴¹ Dal tedy Mojžíš díl oddílený Hospodinu Eleazarovi knìzi, jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ⁴² Z druhé pak polovice synù Izraelských, kterouž vzal Mojžíš od tìch mužù, jenž bojovali, ⁴³ (A bylo

té polovice k shromáždění pøináležející z ovec tøikrát sto tisíc, tøidceti a sedm tisícù a pìt set; ⁴⁴ Volù tøidceti šest tisícù; ⁴⁵ Oslù tøidceti tisícù a pìt set; ⁴⁶ A lidí šestnácte tisícù;) ⁴⁷ Z té tedy polovice synù Izraelských vzal Mojžíš po jednom zajatém z padesáti, tak z lidí jako z hovad, a dal to Levítùm, držícím stráž pøbytku Hospodinova, jakž byl pøikázal Hospodin Mojžíšovi. ⁴⁸ Tedy pøistoupili k Mojžíšovi vývodové vojska, hejtmané nad tisíci a setníci, ⁴⁹ A øekli jemu: My služebníci tvoji seètli jsme poèet bojovníkù, kteréž jsme mìli pod správou naší, a nebyl ani jeden z nás. ⁵⁰ A protož obìtujeme obìt Hospodinu, každý z toho, èehož jest dostal, nádobí zlaté, zápony, náramky, prsteny, náušnice a øetízky, aby oèištiny byly duše naše pøed Hospodinem. ⁵¹ Vzal tedy Mojžíš a Eleazar knìz od nich to zlato všelikého díla øemeslného. ⁵² Bylo pak všeho zlata oddìleného, kteréž obìtováno Hospodinu, šestnácte tisícù, sedm set a padesáte lotù, od hejtmanù nad tisíci a od setníkù. ⁵³ (Muži zajisté bojovní, což loupeží vzali, to sobì mìli.) ⁵⁴ A vzavše Mojžíš a Eleazar knìz od hejtmanù nad tisíci a setníkù to zlato, vnesli je do stánku úmluvy, na památku synù Izraelských pøed Hospodinem.

32

¹ Mìli pak synové Ruben a synové Gád dobytka velmi mnoho, a uzøeli zemi Jazer a zemi Galád, ano místo to místo pøíhodné pro dobytek. ² Protož pøistoupivše synové Gád a synové Ruben, mluvili k Mojžíšovi a k Eleazarovi knìzi a knížatùm shromáždění, økouce: ³ Atarot a Dibon, a Jazer a Nemra, Ezebon a Eleale, a Saban a Nébo a Beon, ⁴ Zemì, kterouž zbil Hospodin pøed shromážděním Izraelským, jest zemì pøíhodná ku pastvì dobytka, a my služebníci tvoji máme drahnì dobytka. ⁵ (Protož øekli:) Jestliže jsme našli milost pøed oèima tvýma, nechť

jest dána krajina ta služebníkùm tvým k vladaøství, a⁴ nechodíme za Jordán. ⁶ I odpovìdìl Mojžíš synùm Gád a synùm Ruben: Což bratøí vaši pùjdou sami k boji, a vy zde zùstanete? ⁷ I proè roztrhujete mysli synù Izraelských, aby nesmìli jíti do zemì, kterouž jim dal Hospodin? ⁸ Tak⁴ jsou uèinili otcové vaši, když jsem je poslal z Kádesbarne, aby prohlédli zemi tu. ⁹ Kteøížto, když pøišli až k údolí Eškol a shlédli zemi, potom vrátivše se, odvrátili mysl synù Izraelských, aby nešli do zemì, kterouž dal jim Hospodin. ¹⁰ Èímž popuzen jsa k hnìvu Hospodin v den ten, pøisáhl, øka: ¹¹ Zajisté že lidé ti, kteøíž vyšli z Egypta, od dvacítiletých a výše, neuzøí zemì té, kterouž jsem s pøísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, nebo ne cele následovali mne, ¹² Kromì Kálefa, syna Jefonova Cenezejského, a Jozue, syna Nun, nebo cele následovali Hospodina. ¹³ I popudila se prchlivost Hospodinova na Izraele, a uèinil, aby byli tuláci na poušti za ètyøidceti let, dokudž nezahynul všecken ten vik, kterýž èinil zlé pøed oèima Hospodinovýmá. ¹⁴ A hle, vy nastoupili jste na místo otcù svých, plémì lidí høišných, abyste vždy pøidávali k hnìvu prchlivosti Hospodinovy na Izraele. ¹⁵ Jestliže se odvrátíte od následování jeho, i on⁴ také opustí jej na poušti této, a tak budete pøièina zahynutí všeho lidu tohoto. ¹⁶ Pøistoupivše pak znovu, øekli jemu: Stáje dobytčkùm a stádùm svým zde vzdíláme, a místa dítkám svým, ¹⁷ Sami pak v odinì pohotovi budeme, stateènì sobì poèínající pøed syny Izraelskými, dokavadž jich nevedeme na místo jejich; mezi tím zùstanou dítky naše v místech hrazených, pro bezpečnost pøed obyvateli zemì. ¹⁸ Nenavrátíme se do domù svých, až prvé vládnouti budou synové Izraelští jeden každý dìdictvím svým; ¹⁹ Aníž vezmeme jakého dìdictví s nimi za Jordánem neb dále, když dosáhneme dìdictví svého z této strany

Jordánu, k východu slunce. ²⁰ I odpověděl jim Mojžíš: Jestliže uèinite tak, jakž jste mluvili, a jestliže pùjdete v odinì pøed Hospodinem k boji, ²¹ A šli byste za Jordán vy všickni v odinì pøed Hospodinem, dokavadž by nevyhnal nepøátel svých od tváøi své, ²² A nebyla podmanìna všeccka zemì pøed Hospodinem: potom navrátíte se, a budete bez viny pøed Hospodinem i pøed Izraelem; tak pøijde zemì tato vám v ðidictví pøed Hospodinem. ²³ Pakli neuèinite toho, hle, zhøešíte proti Hospodinu, a vize, že pomsta vaše pøijde na vás. ²⁴ Stavìjte sobì tedy mìsta pro dítky, a stáje pro dobytky své, a což vyšlo z úst vašich, uèiòte. ²⁵ I odpovědìlo pokolení synù Gád a synù Ruben Mojžíšovi, øka: Služebníci tvoji uèinì, jakž pán náš rozkazuje. ²⁶ Dítky naše a ženy naše, dobytek náš a všeccka hovada naše, tu zùstanou v mìstech Galád, ²⁷ Služebníci pak tvoji pøejdou jeden každý v odinì zpùsobný pøed Hospodinem k boji, jakož mluví pán mùj. ²⁸ I poruèil o nich Mojžíš Eleazarovi knìzi a Jozue, synu Nun, a pøedním v èeledech pokolení synù Izraelských, ²⁹ A øekl jim: Jestliže pøejdou synové Gád a synové Ruben s vámi za Jordán všickni hotovi k boji pøed Hospodinem, a byla by již podmanìna zemì pøed vámi, dáte jim zemì Galád k vládaøství. ³⁰ Pakli by nešli v odinì s vámi, tedy ðidictví míti budou u prostøed vás v zemi Kanán. ³¹ I odpovědìli synové Gád a synové Ruben, økouce: Jakž mluvil Hospodin služebníkùm tvým, tak uèinìme: ³² My pùjdeme v odinì pøed Hospodinem do zemì Kanán, a zùstane nám v ðidictví vládaøství naše z této strany Jordánu. ³³ Tedy dal jim Mojžíš, synùm totiž Gád a synùm Ruben a polovici pokolení Manasses, syna Jozefova, království Seona, krále Amorejského, a království Oga, krále Bázanského, zemì s mìsty jejími pøi pomezích, i mìsta zemì té všudy vùkol. ³⁴ A vzdìlalì synové Gád,

Dibon, Atarot a Aroer, ³⁵ A Atrot, Sofan, Jazer a Jegbaa, ³⁶ A Betnemra a Betaran, místa hrazená, a stáje pro dobytky. ³⁷ Synové pak Ruben vystavili Ezebon, Eleale a Kariataim, ³⁸ A Nébo a Balmeon, zmínivše jim jména; také Sabma, a dali jiná jména místům, kteráž vzdílali. ³⁹ Táhli pak synové Machir, syna Manassesova, do Galád, a vzavše tu krajinku, vyhnali Amorejského, kterýž tam bydlil. ⁴⁰ I dal Mojžíš zemi Galád Machirovi, synu Manassesovu, a bydlil v ní. ⁴¹ Jair také syn Manassesův táhl a vzal vsi jejich, a nazval je vsi Jairovy. ⁴² Nobe také táhl, a vzal Kanat a místoeka jeho, a nazval je Nobe od jména svého.

33

¹ Tato jsou tažení synů Izraelských, kteříž vyšli z země Egyptské po houfích svých, pod správou Mojžíše a Arona. ² Sepsal pak Mojžíš vycházení jejich podlé toho, jakž táhli k rozkazu Hospodinovu. Tato jsou tedy vycházení jejich podlé toho, jakž táhli. ³ Nejprv z Ramesses jdouce prvního měsíce, v patnáctý den téhož prvního měsíce, nazejtřetí po slavnosti Fáze vyšli synové Izraelští v ruce silné před oěima všech Egyptských, ⁴ Kdyžto Egyptští pochovávali všechny prvorozené, kteréž zbil Hospodin mezi nimi, a při božích jejich vykonal Hospodin soudy své. ⁵ Hnuvše se tedy synové Izraelští z Ramesses, položili se v Sohot. ⁶ Potom hnuvše se z Sohot, položili se v Etam, jenž jest při kraji poušti. ⁷ A hnuvše se z Etam, navrátili se zase k Fiarot, jenž jest před Belsefon, a položili se před Magdalem. ⁸ A hnuvše se z Fiarot, šli prostředkem moře na poušť, a ušedše třetí dnu cesty po poušti Etam, položili se v Marah. ⁹ Jdouce pak z Marah, přešli do Elim, kdežto bylo dvanácte studnic vod, a sedmdesáte palm. I položili se tu. ¹⁰ A hnuvše se z Elim, položili se u moře Rudého. ¹¹ Potom hnuvše se od moře Rudého, položili se na poušti Sin. ¹² A

když se hnuli z poušti Sin, položili se v Dafka. ¹³ A hnuvše se z Dafka, položili se v Halus. ¹⁴ Hnuvše se pak z Halus, rozbili stany v Rafidim, kdežto lid nemil vody ku pití. ¹⁵ A hnuvše se z Rafidim, položili se na poušti Sinai. ¹⁶ Hnuvše se pak z poušti Sinai, položili se v Kibrot Hattáve. ¹⁷ A když se hnuli z Kibrot Hattáve, položili se v Hazerot. ¹⁸ Hnuvše se pak z Hazerot, položili se v Retma. ¹⁹ A z Retma hnuvše se, položili se v Remmon Fáres. ²⁰ Potom hnuvše se z Remmon Fáres, položili se v Lebna. ²¹ A hnuvše se z Lebna, položili se v Ressa. ²² A hnuvše se z Ressa, položili se v Cehelot. ²³ Z Cehelot pak hnuvše se, položili se na hoøe Sefer. ²⁴ A když se hnuli s hory Sefer, položili se v Arad. ²⁵ A hnuvše se z Arad, položili se v Machelot. ²⁶ Potom hnuvše se z Machelot, položili se v Tahat. ²⁷ A hnuvše se z Tahat, položili se v Tár. ²⁸ A když se hnuli z Tár, položili se v Metka. ²⁹ A hnuvše se z Metka, položili se v Esmona. ³⁰ Z Esmona pak hnuvše se, položili se v Moserot. ³¹ A když se hnuli z Moserot, položili se v Benejakan. ³² A hnuvše se z Benejakan, položili se v Chor Gidgad. ³³ A hnuvše se z Chor Gidgad, položili se v Jotbata. ³⁴ Když se pak hnuli z Jotbata, položili se v Habrona. ³⁵ A z Habrona hnuvše se, položili se v Aziongaber. ³⁶ A odtud hnuvše se, položili se na poušti Tsin, jenž jest Kádes. ³⁷ A hnuvše se z Kádes, položili se na hoøe øeèené Hor, øi konèinách zemi Edomské. ³⁸ Tu vstoupil Aron knìz na horu, jenž slove Hor, k rozkazu Hospodinovu, a umøel tam, léta ètyøidcátého po vyjití synù Izraelských z zemi Egyptské, v první den měsíce pátého. ³⁹ A byl Aron ve stu ve dvacíti a tøech letech, když umøel na hoøe Hor. ⁴⁰ Uslyšel také Kananejský král v Arad, kterýž bydlil na poledne v zemi Kananejské, že by táhli synové Izraelští. ⁴¹ Tedy hnuvše se s hory Hor, položili se v Salmona. ⁴² A hnuvše se z Salmona, položili se v Funon. ⁴³ Z Funon pak hnuvše se, položili

se v Obot. ⁴⁴ A když se hnuli z Obot, rozbili stany při pahrbcích hor Abarim, na pomezí Moábském. ⁴⁵ Potom hnuvše se od těch pahrbků, položili se v Dibongad. ⁴⁶ Z Dibongad hnuvše se, položili se v Helmondeblataim. ⁴⁷ A když se hnuli z Helmondeblataim, položili se na horách Abarim proti Nébo. ⁴⁸ Odšedše pak z hor Abarim, položili se na rovinách Moábských, při Jordánu proti Jerichu. ⁴⁹ A rozbili stany při Jordánu, od Betsimot až do Abelsetim, na rovinách Moábských. ⁵⁰ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moábských, při Jordánu naproti Jerichu, ōka: ⁵¹ Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když pøejdete Jordán, a vejdete do zemì Kananejské, ⁵² Vyžeòte všechny obyvatele zemì té od tváøi vaší, a zkazte všechny rytiny jejich; i všechny obrazy slité jejich zkazte, všechny také výsosti jejich zboøte. ⁵³ A když vyženete obyvatele zemì, bydliti budete v ní; nebo vám jsem dal tu zemì, abyste jí didièni vládli. ⁵⁴ Kteroužto rozdìlíte sobì k didiètvì losem, vedlé èeledí svých. Kterých jest více, tím vùšší didiètvì dáte, kterých pak jest ménì, tím menší didiètvì dáte. Na kterém místì komu los padne, to jemu bude; podlé pokolení otcù svých didiètvì dosáhnete. ⁵⁵ Pakli nevyženete obyvatelù zemì od tváøi své, tedy ti, kterýchž zanecháte, budou vám jako trní v oèích vašich, a jako ostnové po bocích vašich, a budou vás ssužovati na zemì, na kteréž vy bydliti budete. ⁵⁶ A na to pøijde, abych to, což jsem jim umìnil uèiniti, vám uèinil.

34

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, ōka: ² Pøikaž synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do zemì Kanán, (ta^t jest zemì, kteráž se dostane vám v didiètvì, zemì Kananejská s pomezími svými), ³ Strana polední vaše bude pouš^t Tsin vedlé pomezí Edomských; a bude vaše pomezí polední od

bøehu moøe slaného k východu. ⁴ A zatoèi se to pomezí polední k Maleakrabim, a pùjde až k Tsin, a potáhne se od poledne pøes Kádesbarne; a odtud vyjde ke vsi Addar, a vztáhne se až k Asmon. ⁵ Od Asmon zatoèi se pomezí to vùkol až ku potoku Egyptskému, a tu se skonávati bude k západu. ⁶ Pomezí pak západní budete míti moøe veliké; to bude vaše pomezí západní. ⁷ A pomezí pùlnoèní toto míti budete: Od moøe velikého vymìøíte sobì k hoøe øeèené Hor. ⁸ Od hory Hor vymìøíte sobì, až kde se vchází do Emat, a skonávati se bude pomezí to u Sedad. ⁹ A odtud pùjde pomezí to k Zefronu, a konec jeho u vsi Enan; to bude pomezí vaše k stranì pùlnoèní. ¹⁰ Vymìøíte sobì také pomezí k východu od vsi Enan až do Sefama. ¹¹ A od Sefama schýlí se to pomezí až k Reblata, od východu maje Ain; a schýlí se pomezí to, a pøijde k stranì moøe Ceneret k východu. ¹² A vztáhne se to pomezí k Jordánu, a bude konec jeho u slaného moøe. Ta zemì vaše bude po svých pomezích vùkol. ¹³ Tedy oznámil to Mojžíš synùm Izraelským, øka: Ta jest zemì, kterouž dìdièni obdržíte losem, jakož pøikázal Hospodin, abych ji dal devateru pokolení a polovici pokolení Manassesova. ¹⁴ Nebo vzalo pokolení synù Ruben po domích otcù svých, a pokolení synù Gád po domích otcù svých, a polovice pokolení Manassesova vzali dìdictví své. ¹⁵ Pùl tøetího pokolení vzali dìdictví své pøed Jordánem proti Jerichu, k stranì na východ slunce. ¹⁶ Mluvil opìt Hospodin k Mojžíšovi, øka: ¹⁷ Tato jsou jména mužù, kteøíž v dìdictví rozdílí vám zemi: Eleazar knìz, a Jozue, syn Nun. ¹⁸ Kníže také jedno z každého pokolení vezmete k rozdìlování dìdictví zemì. ¹⁹ A tato jsou jména mužù: Z pokolení Juda Kálef, syn Jefonùv; ²⁰ Z pokolení synù Simeon Samuel, syn Amiudùv; ²¹ Z pokolení Beniaminova Helidad, syn Chaselonùv; ²² Z pokolení synù Dan kníže Bukci, syn Jogli; ²³ Z synù Jozefových z pokolení

synù Manasses kníže Haniel, syn Efodùv; ²⁴ Z pokolení synù Efraim kníže Kamuel, syn Seftanùv; ²⁵ A z pokolení synù Zabulon kníže Elizafan, syn Farnachùv; ²⁶ Z pokolení synù Izachar kníže Faltiel, syn Ozanùv; ²⁷ A z pokolení synù Asser kníže Ahiud, syn Salonùv; ²⁸ A z pokolení synù Neftalím kníže Fedael, syn Amiudùv. ²⁹ Ti jsou, jimž pøikázal Hospodin, aby rozdílili zemi k òdictví synùm Izraelským v zemi Kananejské.

35

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi na rovinách Moáb-
ských, pøi Jordánu proti Jerichu, øka: ² Pøikaž synùm
Izraelským, a^t dadí Levítùm z òdictví, kterýmž vládnouti
budou, místa k bydlení, i podmístí míst vùkol nich, ³ Aby
mìli místa k bydlení, podmístí pak jejich pro dobytky
jejich, i pro statky jejich, a pro všeccka hovada jejich.
⁴ Podmístí pak míst, kteráž dáte Levítùm, vzdálí budou
ode zdi místské na tisíc loktù zevnitø vùkol. ⁵ Protož
vymìøíte vnì za každým místem na východ slunce dva
tisíce loktù, na poledne též dva tisíce loktù, také na západ
dva tisíce loktù, i na pùlnoci dva tisíce loktù, tak aby
bylo místo v prostøedku. Ta bude míra podmístí míst
jejich. ⁶ Z tìch pak míst, kteráž dáte Levítùm, oddìlíte
šest míst k útoèišti, aby tam utekl, kdož by nikoho zabil;
a k tìm pøidáte jim ještě ètyøidceti dvì místa. ⁷ I bude
všech míst, kteráž dáte Levítùm, ètyøidceti osm míst i s
podmístími jejich. ⁸ Tìch pak míst, kteráž dáte z vladaøství
synù Izraelských, od tìch, kteøíž více mají, více vezmete,
a od tìch, kteøíž ménì mají, ménì vezmete; jedno každé
pokolení vedlé velikosti òdictví, jímž vládnouti budou, dá
z míst svých Levítùm. ⁹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi,
øka: ¹⁰ Mluv k synùm Izraelským a rci jim: Když pøejdete
Jordán, a vejdete do zemi Kananejské, ¹¹ Vybéøete sobì

mìsta, a ta mìsta budete mítí k útlákání, aby tam utekl ten, kterýž by nikoho zabil z nedopatření. ¹² A budou vám ta mìsta k útoèišti pøed pøítelem, aby neumøel ten, kdož zabil, dokudž by se nepostavil pøed shromáždíním k soudu. ¹³ Z tìch tedy mìst, kteráž dáte, šest mìst k útoèišti mítí budete. ¹⁴ Tøi mìsta dáte pøed Jordánem, též tøi mìsta dáte v zemi Kananejské; i budou mìsta útoèišti. ¹⁵ Synùm Izraelským i pøíchozímu, i podruhu mezi nimi bude tìch šest mìst k útoèišti, aby tam utekl, kdož by koli ranil nikoho z nedopatření. ¹⁶ Jestliže by pak železem ranil nikoho, tak až by umøel, vražedník jest; smrtí umøe vražedník takový. ¹⁷ Pakli by hodì kamenem, jímž by mohl zabiti, udeøil nikoho, tak že by umøel, vražedník jest; smrtí umøe vražedník takový. ¹⁸ Pakli by hodì døevem, kterýmž by mohl zabiti, udeøil nikoho, tak že by umøel, vražedník jest; smrtí umøe vražedník takový. ¹⁹ Pøítel zabitého zabije vražedníka toho; kdyžkoli ho dostane, on sám zabije ho. ²⁰ Aneb jestliže by z nenávisti strèil nikým, aneb shodil by nìco na niho z úkladu, tak že by od toho umøel; ²¹ Aneb jestliže by z nepøátelství rukou udeøil nikoho, tak že by umøel: smrtí umøe bitec ten, vražedník jest; pøítel zabitého zabije vražedníka toho, jakž ho nejprv dostane. ²² Jestliže by pak náhodou a ne z nepøátelství strèil nikým, aneb shodil by na niho nijakou víc bez úkladu; ²³ Aneb jaký koli kámen, od nihož by umøíti mohl, shodil by na něj z nedopatření, tak že by umøel, nebyv s ním v nepøátelství, ani nehledaje zlého jeho: ²⁴ Tedy souditi bude shromáždíní mezi bitcem a mezi pøítelem zabitého vedlé soudù tìchto. ²⁵ A vysvobodí shromáždíní vražedníka toho z rukou pøítele zabitého, a káže se jemu navrátiti shromáždíní k místu útoèišti jeho, do nihož utekl; i bude bydliti v nìm, dokudž neumøe kniz nejvyšší, kterýž pomazán jest olejem svatým. ²⁶ Jestliže by

pak ten, kterýž zabil èlovìka, vyšel z mezí mìsta útoèišti svého, do nihož utekl, ²⁷ A pøítel zabitého našel by jej vnì, an pøešel meze mìsta útoèišti svého, a zabil by pøítel zabitého vražedlníka toho, nebude vinen krví. ²⁸ Nebo v mìstì útoèišti svého bydlení má, dokudž by neumøel knìz nejvyšší. Když by pak umøel knìz nejvyšší, navrátí se vražedník do zemì vládaøství svého. ²⁹ A bude vám toto za ustanovení soudné v pronárodch vašich, ve všech pøíbytcích vašich. ³⁰ Kdož by koli mìl na smrt vydati nikoho, podlé vyznání svìdkù sáhne na vražedníka; ale jeden svìdek nebude moci svìdèiti proti nikomu na smrt. ³¹ Nevezmete pak výplaty za èlovìka vražedníka, kterýž, jsa nešlechtný, jest smrti hoden, než smrtí a^t umøe. ³² Aniž také vezmete výplaty od toho, kterýž utekl do mìsta útoèišti svého, aby se navrátil k bydlení do zemì své, prvé než by umøel knìz, ³³ Abyste nepoškrvnili zemì, v níž jste. Nebo krev taková poškrvnila by zemì, aniž také zemì oèištna býti mùže od krve, kteráž jest vylita na ní, jedinè krví toho, kterýž vylil ji. ³⁴ Protož nepoškrvòujte zemì, v kteréž bydlíte, kdežto já pøebývám; nebo já Hospodin pøebývám u prostøed synù Izraelských.

36

¹ Pøistouptili pak starší z èeledi synù Galád, syna Machir, syna Manassesova, z èeledi synù Jozefových, a mluvili pøed Mojžíšem a pøed knížaty pøedními z synù Izraelských, ² A øekli: Tobì pánu mému pøikázal Hospodin, abys losem dal zemì v dìdictví synùm Izraelským; pøikázáno jest také pánu mému od Hospodina, aby dal dìdictví Salfada, bratra našeho, dcerám jeho. ³ Kterèž jestliže nikomu z pokolení synù Izraelských, kromì z pokolení svého, dány budou za manželky, odejde dìdictví jejich od dìdictví otcù našich, a pøidáno bude k dìdictví pokolení

toho, do kteréhož by se vdaly, a tak z losu dïdictví našeho ubude. ⁴ A když budou míti synové Izraelští léto milostivé, pøipojeno bude dïdictví jejich k dïdictví pokolení toho, do kteréhož by se vdaly, a tak od dïdictví pokolení otcù našich odtrženo bude dïdictví jejich. ⁵ Tedy pøikázal Mojžíš synùm Izraelským podlé øeèi Hospodinovy, øka: Dobøe pokolení synù Jozefových mluví. ⁶ To jest, což pøikázal Hospodin o dcerách Salfadových, øka: Za kohož se jim líbiti bude, nech^t se vdaí, však v èeledi domu otce svého a^t se vdávají, ⁷ Aby nebylo pøenášino dïdictví synù Izraelských z pokolení na pokolení; nebo synové Izraelští jeden každý pøidržeti se bude dïdictví pokolení otcù svých. ⁸ A každá dcera z pokolení synù Izraelských, kteráž by míla dïdictví, za nikoho z èeledi pokolení otce svého vda se, aby vládli synové Izraelští jeden každý dïdictvím otcù svých, ⁹ Aby nebylo pøenášino vládaøství z jednoho pokolení na druhé pokolení, ale jeden každý z pokolení synù Izraelských dïdictví svého pøidržeti se bude. ¹⁰ Jakož pøikázal Hospodin Mojžíšovi, tak uèinily dcery Salfadovy. ¹¹ Nebo Mahla, Tera a Hegla, Melcha a Noa, dcery Salfad, vdaly se za syny strýcù svých. ¹² Do èeledi synù Manasse, syna Jozefova, vdaly se, a zùstalo dïdictví jejich pøi pokolení èeledi otce jejich. ¹³ Tato jsou pøikázání a soudové, kteréž pøikázal Hospodin skrze Mojžíše synùm Izraelským, na rovinách Moábských, pøi Jordánu proti Jerichu.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900